

Perspectives demogràfiques del municipi d'Artà

Les dades demogràfiques actuals d'Artà, comparades amb les de fa un segle, serveixen a Jaume Alzina per explicar que la tendència és la pròpia de les societats desenvolupades. Una tendència que apunta cap a canvis socials importants: increment de l'esperança de vida, descens de la taxa de natalitat...

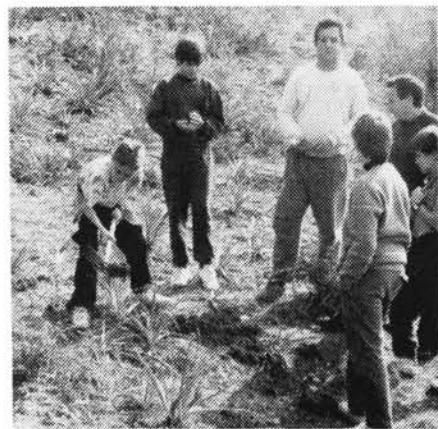
Darrers Dies

A punt d'entrar en la setmana intensa de les darreres festes de l'hivern, oferim als lectors el programa de les rues que se celebraran.

Josep Melià Pericàs

Una llarga entrevista en ocasió del 25è aniversari d'«Els mallorquins» ens permet copsar una visió lúcida sobre la realitat sociopolítica.

«Dóna suport a la vida»

És el lema del programa de natura que l'Ajuntament organitza com cada any. Tot un seguit d'actes i activitats al llarg del mes de febrer.

Setmana de la Natura

Que un Ajuntament treballi en la conscienciació dels ciutadans sobre el paper fonamental de la natura per al futur de l'espècie humana és, avui en dia, una tasca que, tot i no estar tan estesa com seria de desitjar, entra dins els registres més corrents dels programes municipals. A Artà, però, és molt més que això. És una necessitat inajornable. Un territori com el nostre tan castigat per una mentalitat antiga que encara no se n'adonats dels canvis culturals de la modernitat, necessita que els ciutadans agafin de cada dia més la idea de la convicència harmònica amb la natura.

Si de fa uns anys les tasques de repoblació i les activitats del mes de la natura han familiaritzat els artanencs amb aquesta fita que és el respecte de l'entorn, el programa d'enguany presenta una solidesa i una variació que el fan especialment notable. La presència de personalitats de tot tipus a les taules rodones, el taller de planters, les projeccions a Na Batlessa d'audiovisuals sobre la natura, i la sembrada d'arbres comunitària constitueixen un programa dens i sòlid. La persistència en aquesta classe d'activitats no hi ha dubte que ha de repercutir favorablement en la línia que es persegueix.

Crida l'atenció aquesta referència al jardí botànic incipient que es vol començar dia 14. No criticam la idea ni el lloc on es vol dur a terme, però sembla que la informació prèvia

haurà estat poca i com a improvisada. Un projecte tan ambiciós requereix d'una preparació que no se sap si s'ha feta. En tot cas, l'inici de les activitats en podria ser una obertura eficaç si les coses es fan amb ordre i en vistes a un prprojecte que, almenys en les seves línies generals, se suposa que estarà a punt. La improvisació en iniciatives de tanta volada pot generar els efectes contraris als desitjats.

La tendència demogràfica

A tots els països occidentals s'assisteix amb alarma a les variacions de les tendències demogràfiques. La baixada en les taxes de natalitat i l'increment de l'esperança de vida, generals a totes les societats modernes, fa preveure un futur en què la societat haurà d'afrontar situacions noves derivades d'aquest comportament poblacional modificat. De cada any les parelles en edat fèrtil tenen menys descendència. De cada any la millora de les condicions de vida, allarga l'edat dels sectors improductius (quin nom!). Les càrregues socials, de cada dia més fortes, repercuteixen en sector productius (quin nom!) cada dia més minvats. La història assenyala les fluctuacions demogràfiques com un fil conductor d'expansions i declivis històrics. Excés o manca de població són a l'origen de períodes decisius de comunitats històriques. Les societats occidentals d'avui en dia analitzen el futur amb preocupació a causa del progressiu envelliment de la població.

El recurs a la immigració, que anivellà els dèficits a la postguerra, es revela ara com a causa de conflictes seriosos de solució difícil.

La nova tendència és inquietant. També a Artà. L'informe que publicam explica ben a les clares que no som un excepció a aquesta tendència d'increment percentual de la població de més edat. El fenomen és a vegades malinterpretat, però no pot ser ignorat.

Hi ha països on s'han revisat les polítiques demogràfiques i s'especula sobre la conveniència d'invertir obertament el signe: afavorir l'increment de població, revisar els incentius per a les famílies nombroses i abaixar el nombre de fills per acollir-se als avantatges. Tot un panorama.

No plou

Els pluviòmetres del mes de gener fan pena. Els més plens (Urbana, Son Maganet) no han arribat al 10% del més buit (Son Maganet) del gener del 91. Les xifres de l'any agrícola (des del 1 de setembre) no són més optimistes. Passats ja cinc dels vuit/nou mesos proclius a la pluja, anam ambs unes minves de l'ordre del 23'28% (Son Maganet) i del 50'21% (Es Pont) d'un any a l'altre. Preocupant.

I no va d'aigua.

BELLPUIG

ARTÀ

Revista quinzenal

Num. 470, 6 febrer 1993

Redacció i administració:

Rafel Blanes, 10 - Artà.

Tel. i FAX 83 50 33 (contestador automàtic)

Dipòsit legal: PM 57-1969

Imprimeix: Informacions Llevant S.A

Pas. Ferrocarri, 1 Tel. 550328 Manacor

Redacció:

J. Adrián, J. Amorós, G. Bisquerra, A. Esteva, J. Esteva, A. Genovard, S. Ginard, J. Morey, F. Munar, C. Obrador, M. Santandreu, A. Vives.

Col·laboració:

M. Dalmau, M. Gelabert, P. Ginard, B. Jaume, M. Mestre, A. Muñoz, A. Picazo, J. Sureda, B. Tous.

Administració: G. Bisquerra. Tfs. part. 836288. Feina 836296

Bellpuig no es responsabilitza del contingut dels articles que van firmats. No garanteix la publicació d'originals no demanats ni es compromet a donar-ne explicacions.

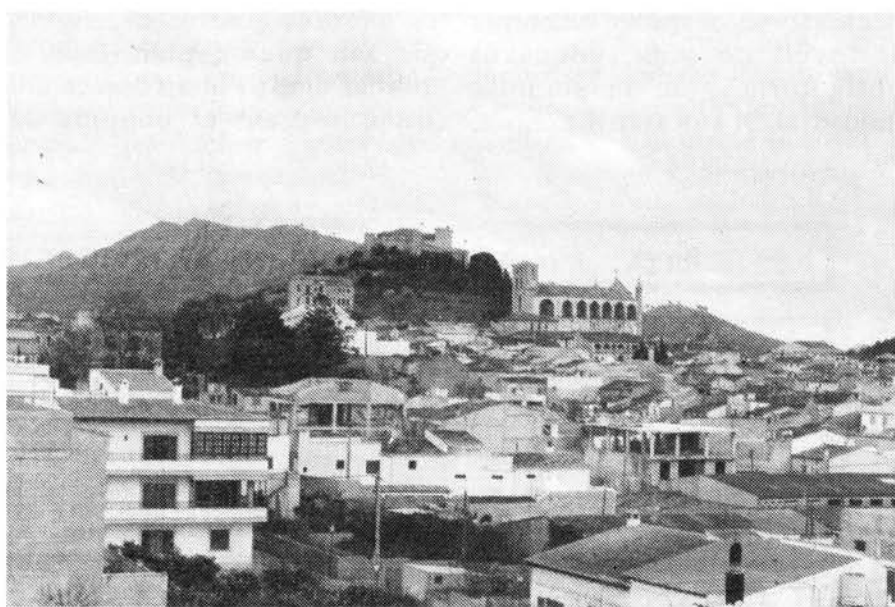
Bellpuig surt dos pics cada mes llevat dels extres de Sant Salvador i de Nadal.

Perspectives demogràfiques del municipi d'Artà

Jaume Alzina.- Un dels aspectes que més ha cridat l'atenció dels demògrafs durant les dues darreres dècades és l'anomenada **transició demogràfica**. Això és, el conjunt de transformacions que caracteritzen els comportaments demogràfics de les societats occidentals industrialitzades i/o econòmicament més avançades.

Aquests canvis han estat certament radicals i han afectat també la societat mallorquina. Per explicar-ho basten unes breus consideracions: Ara fa uns cent-cinquanta/dos-cents anys, la població illenca encara patia els efectes de les mortalitats catastròfiques lligades a les crisis de subsistències pròpies del **règim demogràfic tradicional**. Aleshores existia una estreta vinculació entre el creixement demogràfic i les fluctuacions de les collites. Com que la dieta alimentària es basava, sobretot, en els cereals i l'economia era de base agrícola, un any de males collites generava immediatament l'aparició de la fam i de la misèria. A la vegada, la mala alimentació, juntament amb la manca d'higiene i de mesures sanitàries efectives, propiciava l'aparició de malalties que, molt freqüentment, evolucionaven cap a autèntiques epidèmies. D'aquesta manera es tancava un cicle infernal en el qual les crisis agràries produïen fam i carestia, epidèmies i grans mortalitats. I eren aquestes sobremortalitats les que, malgrat les altes taxes de natalitat, anul·laven el creixement de les poblacions.

Aquesta fase, en el cas de Mallorca -i també al nostre municipi-, comença a trencar-se als voltants de la segona meitat del segle passat. Com a conseqüència de les repercussions de les transformacions econòmiques que experimentaren els països de l'Europa Occidental,

i també dels avenços que es produïren en l'alimentació, els transports, la medicina i en el nivell de vida, les mortalitats de tipus catastròfic anaren desapareixent. Però aquest descens de la mortalitat no anà acompanyat d'una disminució paral·lela del nombre de naixements que mantingueren un ritme elevat encara durant algunes dècades d'anys. El resultat fou un alt creixement de la població. Aquest fenomen es coneix amb el nom de **règim demogràfic de transició** o, simplement, **transició demogràfica**. Les dades de 1877 que reproduïm als quadres estadístics reflecteixen el moment que comentam. Aleshores el municipi artanenc, un cop superades definitivament les crisis demogràfiques i gràcies al manteniment d'unes altes taxes de natalitat, experimentà un fort impuls demogràfic i assolí els cinc mil habitants, que arribaren a ser prop de sis mil a principis del segle XX. Altrament, es tractava d'una població amb una proporció important de joves (persones de menys de 16 anys) i un nombre força reduït de vells (persones de més de 65 anys), tal i com ho reflecteix les corresponents taxes de joventut (nombre de joves per cada cent

vells) i de vellesa (nombre de vells per cada cent joves).

Finalment, el que caracteritza el moment actual és el canvi d'orientació que ha experimentat el creixement demogràfic als països desenvolupats, immersos tots ells en el que es denomina **règim demogràfic modern**. Artà no és, en aquest sentit, cap excepció. Després de l'"explosió demogràfica" de la fase anterior la població artanenca de principis de la dècada dels noranta palesa un estancament importantíssim de la natalitat que repercuteix en un creixement inclús negatiu i en un envel·liment general i constant dels efectius poblacionals (vegeu de quina manera s'han modificat, al 1992, les taxes de joventut i de vellesa respecte a les de 1877).

No és fàcil explicar els factors que han contribuït a aquest fet, comú com deïem a totes les àrees econòmicament desenvolupades. Amb tot, sembla que són força diversos i complexos. En realitat, es tracta d'un canvi general de mentalitat que implica un trencament amb el concepte de família extensa que s'havia tengut al llarg de la història. Per altra banda els fills han perdut el valor de "mà d'obra" que tenien en el marc

de l'economia agrícola tradicional i, en canvi, ara representen una càrrega econòmica per les fortes despeses inherents al nivell de vida, educació obligatòria... de la societat industrial. Si a tot això hi afegim,

aspectes de tanta rellevància com la incorporació de la dona al món del treball i la difusió àmplia de les mesures contraconceptives que fan que la planificació familiar sigui a l'abast de tothom, comprendrem el conjunt de

causes més importants que expliquen la reducció, a uns nivells mai no coneguts anteriorment, de la natalitat.

De tot això se'n deriva, no obstant, un procés d'envelliment que, a curt termini, pot repercutir

ARTA. EVOLUCIO GENERAL DE LA POBLACIO (1877-1992)

Anys	Habitants	Anys	Habitants
1877	5.143	1930	5.779
1887	5.893	1940	6.005
1897	5.812	1960	5.401
1900	5.831	1970	5.459
1910	5.689	1980	5.620
1920	5.870	1992	5.801

ARTA. ESTRUCTURA DE LA POBLACIO PER SEXE I EDAT. 1992/1877.

1992				1877			
Grups d'edat	Homes	Dones	Total	Grups d'edat	Homes	Dones	Total
1- 5	155	150	305	0- 4	368	316	684
6-10	160	135	295	5- 9	297	266	563
11-15	177	192	369	10-14	271	239	510
16-20	188	197	385	15-19	216	233	449
21-25	224	229	453	20-24	124	154	278
26-30	191	223	414	25-29	192	185	377
31-35	222	175	397	30-34	156	175	331
36-40	179	153	332	35-39	156	149	305
41-45	181	181	362	40-44	185	154	339
46-50	179	172	351	45-49	118	117	235
51-55	135	152	287	50-59	261	265	526
56-60	186	177	363	60-69	164	159	323
61-65	188	176	364	70-79	81	95	176
66-70	140	168	308	80 i més	20	27	47
71-75	126	149	275				
76-80	125	135	260				
80 i més	94	187	281				
Totals	2.850	2.951	5.801	Totals	2.609	2.534	5.143

PROPORCIO DE JOVES, ADULTS I VELLs SOBRE LA POBLACIO TOTAL

	1992		1877	
	Nombre	%	Nombre	%
Joves	969	16,70	1.757	34,16
Adults	3.708	63,92	3.002	58,37
Vells	1.124	19,38	384	7,47
Totals	5.801	100,00	5.143	100,00

sobre aspectes molt diversos de la nostra societat ja que la reducció progressiva de la proporció de joves genera una espiral de població cada vegada més vella difícil d'aturar si no es modifiquen els comportaments sobre la natalitat.

Així, és previsible que cada

cop serà més difícil abordar les repercussions negatives de l'envelliment poblacional, sobretot pel que fa a l'estructura productiva: cada cop menys persones hauran d'afrontar les tasques de suport econòmic i social (jubilacions, càrregues econòmiques, serveis mèdics i geriàtrics...) d'una majoria

creixent de població econòmicament inactiva. A un altre nivell, el pes de les actituds conservadores, propi de les persones de més edat, pot modificar, com ja s'ha demostrat a d'altres països, l'orientació del sistema i dels grups polítics a escala regional i/o nacional.

TAXES D'ESTRUCTURA (%)

	1992	1877
Taxa de Joventut	86,21	457,55
Taxa de Vellesa	115,99	21,85
Taxa de Dependència	56,44	71,31

TAXES DE DINAMISME

	1992	1877
Taxa bruta de natalitat *	10,5154	37,3322
Taxa bruta de mortalitat *	10,8601	21,7771
Taxa bruta de nupcialitat *	6,5505	7,3888
Creixement Vegetatiu	-2	80
Taxa de creixement vegetatiu *	-0,3447	15,5549

* En tants per mil.

Nota: El càlcul de les taxes s'ha realitzat a partir de la mitjana aritmètica del nombre de naixements, defuncions i matrimonis dels cinc anys anteriors a la data de referència (1992/1877).

INSTALACIONES Y
REPARACIONES ELÉCTRICAS.
ILUMINACIÓN.
ELECTRODOMÉSTICOS.
TELICO: FAX Y TELÉFONOS

MÉNDEZ NÚÑEZ, 16, bajos
TELS. 56 37 95 - 83 61 80. FAX 83 52 70
CALA RATJADA

ESTANY CAN CABRER
4ª generació

gran sortit d'articles de fumador

on hi hagi exemplars de les distintes espècies vegetals pròpies del clima mediterrani. S'han convidat de manera especial els representants de les entitats locals perquè apadrinin cada un dels arbres que se sembrin.

Dimecres, 17 de febrer

A les 18:00 hores, al 2n pis de Na Batlessa, sessió de vídeo. Projectió del documental «Els nostros boscos», de la Fundació Roca Galès, que tracta sobre

els boscos dels Països Catalans.

Divendres, 19 de febrer

A les 20:00 hores, a la sala d'actes de la Residència, taula rodona sobre el tema «Arees rurals: un futur europeu?». La taula estarà integrada per Ventura Rubí, expert en turisme rural i president de la FCAR; Pere J. Morey, conseller d'Agricultura del Govern Balear; Ramon Alabern, responsable dels programes de desenvolupament rural de la Fundació La Caixa; Antoni

Garcías, president d'UCABAI; Rafel Nadal, president de la Comissió Permanent del Partit dels Verds. El moderador serà Jaume Morey, professor, redactor de Bellpuig.

Dimecres, 24 de febrer

A les 18:00 hores, al 2n pis de Na Batlessa, sessió de vídeo. Projectió de la pel·lícula «Gorilles en la boira» (EEUU, 1990) dirigida per Michael Apté i interpretada per Sigourney Weaver.

El GOB proposa redactar un reglament de participació ciutadana

El farien les associacions i entitats artanenques

En una carta enviada per la delegació local del GOB a les diferents entitats i associacions del poble, (APAs, esportives i recreatives, etc.), el grup ecologista les anima a elaborar un reglament de participació ciutadana que tot seguit pensen presentar a les quatre forces polítiques amb representació a la Sala.

Plantegen com a esborrany inicial el reglament que actualment està en vigor en Ciutat. Si s'aprova aquest document (prèvia adaptació a les necessitats i característiques de nostre municipi) introduiria grans novetats en les relacions entre l'Ajuntament i les associacions, col·lectius i veïnats en general. Entre d'altres podem assenyalar la creació d'un registre municipal d'entitats ciutadanes, dret a intervenció als plenis tant

per part de portaveus d'associacions com de col·lectius afectats per qualche problema concret, assistència amb dret a veu a les comissions informatives, consulta popular, iniciativa popular i formació de patronats.

Un reglament de participació ciutadana, com el seu nom indica és un document mitjançant el qual l'Ajuntament regula els canals pels quals els ciutadans individualment o col·lectiva poden plantejar opinions, suggeriments, propostes o queixes i també rebre informació de les decisions municipals que els afecten. És un instrument que pot contribuir a fer la gestió municipal més transparent, afavorir el diàleg entre representants i representats, l'associacionisme, la participació, informació i control dels ciu-

tadans sobre la gestió, activitats obres i serveis municipals. Tot això respectant sempre el principi de representativitat política que les urnes atorguen exclusivament al batle i als regidors. Segons Toni Muñoz, portaveu del GOB a la comarca, el reglament té moltes possibilitats de ser acceptat per l'Ajuntament ja que a més té l'interès que té en si mateix, tant abans com després de les darreres eleccions municipals. Miquel Pastor, el batle, es compromet a aprovar-ne un. D'altra banda, Monserrat Santandreu, regidor de cultura i festes i participació ciutadana, ha confirmat que el seu grup també té molt avançat un altre document de reglament de participació que pròximament farà públic als col·lectius interessats.

CONSULTORI MÈDIC

Clínic Artà

**MEDICINA GENERAL
REUMATOLOGIA**

CIRURGIA

DIETÈTICA

REVISIONS MÈDIQUES GENERALS (cheques)

GINECOLOGIA

PEDIATRIA

**CERTIFICATS carnets d'armes
i de conduir**

**c/ Ciutat, 39 - tel. 83 62 37
07570 - Artà**

Darrers dies

En reunió celebrada l'horabaixa del dijous dia 4, la Comissió organitzadora de les festes dels Darrers Dies va decidir el programa definitiu.

Com era d'esperar s'han programat dues rues més la infantil. També hi haurà una actuació musical acabada la rua del darrer dia.

Dijous Llarder, dia 18

- A les 15:00 hores, **Rueta Infantil**. La concentració serà a la plaça de la Sala i l'itinerari serà l'acostumat.

- A les 21:00 hores, **Rua del Dijous**. Els participants també es concentraran a la plaça de l'Ajuntament i seguiran el següent itinerari: carrers de la Rosa, Sancho de la Jordana, Pou Nou, Rafel Blanes, Antoni Blanes i Ciutat, per acabar a la plaça Nova i continuar la festa dins Sa Central amb una gran ximbombada.

Darrer Dia, dimarts 23

- A les 21:00 hores, **Rua del Darrer Dia**. Com ja es va fer l'any passat la comitiva es concentrarà a la plaça de la Sala i l'itinerari serà el següent: carrers de la Rosa, Sancho de la Jordana, Pou Nou, Rafel Blanes, placeta d'Es Marxando, carrer Major, Amadeo, Ciutat, Antoni Blanes, Rafel Blanes, Pitxol, Figueras, Roques, Santa Margalida, Montserrat Blanes, Parres, Gran Via de la Constitució, Ciutat i Plaça Nova. L'itinerari repeteix el de l'any passat per tal de donar fluïdesa a la comitiva i l'organització espera que tots els participants respectin, pel bé de la festa, el circuit que s'ha preparat.

En arribar a la Plaça Nova hi haurà refresc per als participants. Hi haurà una orquestra que amenitzarà el sarau de després de la rua.

NUEVO ALFA 155. INSTINTO Y TECNOLOGIA.

HASTA 150.000 pts. MAS POR SU COCHE USADO. SOLO VEHICULOS EN STOCK.

Cuando la tecnología de un automóvil alcanza el máximo nivel, solamente puede perfeccionarse con el instinto.

El instinto de toda la tradición deportiva de ALFA ROMEO, y de la que el ALFA 155 es su último y más avanzado exponente.

Un instinto más seguro, más fuerte, gracias a los últimos avances tecnológicos: motores de 6 cilindros en V, Turbo 16V y de doble encendido (Twin Spark), gestión electrónica, control electrónico de la suspensión, tracción integral permanente (Quadrifoglio 4), dirección asistida de dureza variable (HRS),

ABS de última generación, climatizador automático, carrocería de máxima rigidez flexional y torsional, habitáculo con alta capacidad de protección.

Unos avances tecnológicos que garantizan, también, el máximo respeto por el medio ambiente: motores con catalizador de 3 vías y sonda lambda, filtro antipolen, piezas en materiales reciclables, depósito de gasolina con absorción automática de los gases.

Así es el nuevo **ALFA 155**. La más avanzada expresión tecnológica para disfrutar de todo el placer de conducir.

VERSION ALFA 155	P.V.P.
1.8 T.S. 129 CV	2.194.000
1.8 T.S. «L» 129 CV	2.500.000
2.0 T.S. 143 CV	2.650.000
2.5 V6 166 CV	3.495.000
Q4 190 CV	4.200.000

P.V.P., IVA, Imp. Matr. y transporte incluidos. Todas las versiones están catalizadas.

CONCESIONARIO
MOTRESA
POLIGONO INDUSTRIAL MANACOR
TEL. 55 50 51

La Banda de Música, a les Falles

La Banda de Música ha estat convidada a participar a les Falles de València en motiu de la festa de Sant Josep, patró d'aquella ciutat. Fa gairebé un mes que es presentà la possibilitat d'assistir a aquestes festes convidats per la Falla Los Carteros, de la barriada de la plaça Segovia per tal d'amenitzar musicalment, de dia 15 a dia 20 de març, els actes festius que tradicionalment es duen a terme aquests dies a la ciutat del Túria i rodalies. La Junta Gestora de la Banda, conjuntament amb l'Ajuntament, decidiren d'acceptar l'oferta i viatjar a València amb la quasi totalitat dels seus components. Seran una trentena grossa de persones, entre músics i acompanyants, els que formaran l'expedició. Si bé la festa és dia 19, el sarau comença dies abans, i de bon matí fins a migdia els carrers són plens de música, coets i traques. Però dels detalls de la festa i dels preparatius que fa la nostra banda per tal de sortir-ne amb bon nom ja uns en parlarem en una propera edició.

**Contestador
83 50 33
automàtic**

Sos Monjos. - Amb la retirada de la torre de GESA la urbanització de Sos Monjos ha quedat acabada, a l'espera de petits detalls. Es tracta de la primera urbanització que, dins el nucli urbà d'Artà, s'ha fet seguint tots els passos legals, tant pel que fa a projectes i llicències, com per a dotacions d'infraestructura i cessió de terrenys.

Es tracta d'una unitat d'actuació urbanística en sòl urbà que ja estava definida a la delimitació del nucli d'Artà. Promoguda per iniciativa municipal, els propietaris es constituïren en Junta de Promotors amb l'aportació de terrenys i despeses proporcional al sòl aprofitable per a edificacions. La raó de la iniciativa municipal va ser la necessitat dels terrenys veïns a l'Institut per cedir-los al Ministeri que hi va fer l'ampliació del Centre.

Biblioteca de La Colònia

Dia 20 de gener s'efectuaren les proves del concurs públic que l'Ajuntament havia conyocat abans de les festes de Nadal per a la contractació de la persona encarregada de gestionar i dinamitzar la nova biblioteca pública de la Colònia de St. Pere, ubicada a la Bassa d'en Fasol. Les sol·licituds per accedir a la plaça eren nou i, corregits els distints exercicis de les set

persones que s'hi presentaren, la que va obtenir més bona puntuació va ser Antònia Biscarri, que ja s'ha incorporat a la feina aquesta mateixa setmana.

A partir d'ara l'horari d'obertura del públic continuarà essent diari de les 17:30 a les 20:00 hores, mentre que al'exterior segurament s'obrirà els matins

JOYERIA

VIKY

RELOJERIA - PLATERIA

Fabricación Propia

Carrer de Ciutat, 16
Teléfono 56 22 63
ARTA (Mallorca)

CENTRE FUJI

Campanya divulgativa de les NN.SS

L'Ajuntament d'Artà ha posat en marxa una campanya divulgativa de les recentment aprovades Normes Subsidiàries. Aquesta campanya tindrà distints enfocaments d'acord amb el destinatari al qual vagi adreçada. Els nivells de divulgació seran tres: els arquitectes com a tècnics en urbanisme, els mestres d'obres i picapedrers, i el públic en general com a promotors potencials d'obres urbanístiques. A cada un dels tres destinataris se li oferirà la corresponent informació amb el màxim de detall per tal que la difusió i el coneixement de les NN.SS. ja vigents estigui a l'abast de tothom i s'actui amb coneixement del que dicten.

Dilluns dia 1 va tenir lloc al teatre del Centre Social la primera reunió informativa dirigida a tots els promotors i constructors que figuren d'alta als padrons municipals. Eren 144 els convidats i aproximadament la meitat hi varen assistir. El Batle Miquel Pastor i l'Arquitecte Municipal Mateu Carrió resumiren breument el contingut de les NNSS i es detengueren en els casos més pràctics que més afectaven el paper que desenvolupa aquest sector, com som les directrius de disciplina urbanística que a partir d'ara s'aplicaran. També se'ls va demanar la cooperació respectuosa tant amb l'estil arquitectònic tradicional, especial-

ment a les construccions a forata, com amb la normativa derivada de les NNSS.

També ja s'hi avançà que, a partir d'ara les consultes que s'hagin de fer amb els tècnics municipals es faran amb el sistema de citació prèvia telefonant a l'Ajuntament per tal d'evitar esperes innecessàries.

Per dilluns que ve dia 8 ha prevista la reunió amb els arquitectes, aparelladors i enginyers per informar-los i comentar-los el contingut de les NNSS que més els afecti.

A partir de principis de març està prevista la campanya de divulgació general amb un tríptic informatiu que es repartirà a tots els domicilis.

Recuperació d'oficis i costums populars

Com a resposta a la convocatòria de la Comunitat Europea per l'any 1993 com a «Any europeu de les persones d'edat avançada i de solidaritat entre les generacions» neix el Programa de Recuperació d'Oficis i Costums Populars que es desenvoluparà durant els mesos de febrer i març d'enguany.

Aquest Programa es durà a terme a les escoles d'Artà a partir d'una iniciativa de la Secció de Promoció de la Salut del Consell Insular de Mallorca en col·laboració amb la Federació Balear de Gent Gran, l'Ajuntament d'Artà i els centres escolars del municipi. Cal assenyalar que aquest Programa es realitzarà enguany com a experiència pilot a tres pobles de comarques distintes de l'illa: Artà, Andratx i Muro.

Els objectius que es pretenen amb aquesta activitat són els següents: contribuir a rompre l'aïllament intergeneracional que moltes vegades provoca la

marginació de les persones majors, sensibilitzar la població en general sobre el problema que aquest fet provoca, fomentar que els nostres infants tinguin un intercanvi de coneixements amb els nostres majors i sàpiguen aprofitar les seves experiències i possibilitar la recuperació de costums i oficis arrelats fa un temps a la nostra illa apropant l'educació dels infants a la nostra realitat.

En línies generals el Programa consisteix en l'ensenyament als infants d'oficis i costums arrelats fa uns anys a la nostra illa. S'encarregaran d'aquesta tasca persones de la Tercera Edat del municipi amb suport dels tècnics promotors del projecte i del professor de l'aula que pertoqui. L'activitat es farà durant els mesos de febrer i març i s'estructurarà en classes d'una hora setmanal. Es pretén que la metodologia utilitzada permeti des d'un principi la participació activa del nin a l'aprenentatge de l'ofici o costum.

El que en principi es pensa recuperar a Artà és l'artesanat del garballó i el brodat. Amb la feina realitzada es durà a terme una exposició al Club de la Tercera Edat que podrà ser visitada pel públic en general.

Golf de Carrossa

La Comissió Insular d'Urbanisme va informar favorablement el projecte de construcció del Golf de Carrossa encara que se li hauran de fer una sèrie de modificacions (altura dels edificis i altres petits detalls) abans de declarar-lo d'interès social. En estar solventades aquestes deficiències i obtinguda la classificació d'interès social estarà en condicions de sol·licitar la llicència municipal per començar les obres.

Un altre accident a Costa i Llobera

Sobre les 01:40 hores de dissabte dia 30 de gener, Francisco García, de 40 anys, veí d'Artà, que acabava de sortir del bar El Cruce, va ser atropellat quan creuava a peu la carretera a l'alçada del número 72 de l'Avinguda Costa i Llobera per un Opel Kadett conduït per Manuel J. Granados, també veí d'Artà. Aquell punt està poc il·luminat i sembla que el vianant no se n'adonà de la presència del cotxe. Atès allà mateix per personal del PAC, va ser traslladat a Son Dureta tot i que aparentment les ferides no presentaven un aspecte alarmant. La longitud de la frenada sobre l'asfalt i el fet que l'atropellat esmicolàs el vidre davanter del cotxe podrien indicar que el vehicle circulava a una velocitat excessiva.

Gírgoles de Sant Antoni

El passat dia 20 de gener, la brigada municipal de jardins va trobar el munyot de gírgoles que oferim a la foto. El lloc de la troballa va ser el terreny destinat a ser plaça, just davant de l'institut. Allà, on aboquen les restes vegetals de la neteja dels jardins de Na Caragol, entre la brutor i davall un caramull de fullaca, hi recolliren aquests exemplars que feren un pes total d'un quilo tres-cents cinquanta grams.

Nous municipals

Entre dilluns 25 i dimarts 26 de gener es realitzaren les proves classificatòries per a l'adjudicació de les dues places vacants de policies locals convocades per l'Ajuntament. Les inscripcions havien estat de 26 persones, encara que només una vintena pogueren efectuar-les ja que complien els requisits previs. Entre els participants hi havia una al·lota artanenca i quatre o cinc aspirants de fora poble.

En el moment de tancar l'edició no s'ha acabat de fer la unificació dels resultats i per tant no se sap encara qui ocuparà les places.

Segons la convocatòria aquestes places es cobreixen amb un contracte semestral de caràcter laboral.

L'Ajuntament d'Artà, per altra banda, té una reserva de dues places feta a l'Escola de Policia Local per poder-hi enviar persones interessades del poble que vulguin accedir a aquesta formació. Segurament seran els dos contractats ja que els requisits mínims exigits coincidien amb els que té establerts aquesta Escola.

Comercial

ARTA

EN ARTA:
Carrer de Clutat, 26 - Tel. 56 21 48

EN MANACOR:
Poligono Industrial
C/. Menestrals, 11 - Tel. 55 58 11

SERVICIO TECNICO Y
RECAMBIOS ORIGINALES
TEL. 55 58 11

ARTA - (Mallorca)

Massey-Ferguson. Tractores

CONDOR	Motocultores y Motobombas
BATLLE	Empacadoras • Rotoempacadoras y Sistemas de riego
SAZURCA	Equipos preparación Tierra y Siembra
AGUDO	Cubas de vacío
MONDIAL Y OPEM	Motosierras
CAVABA	Pulverizadores
CASPARDO	Barras de Corte
JUSCAFRESA	Remolques
BLANC	Peladoras de Almendras
BRUN	Abonadoras

MASSEY-FERGUSON

condor

BATLLE

Sant Antoni a l'ex-ciutat olímpica

Va ser la primera vegada que tants mallorquins plegats trepitjaven la Plaça del Diamant, un indret barceloní amb regust a pel·lícula -segur que recordau na Colometa- i, sobretot, a novel·la -de mà i ploma de Mercè Rodoreda. Al mig de tots, un fogueró, i envoltant-lo, les cançons que molts que ara llegeixen aquestes retxes segurament cantaven en aquelles hores pels foguerons de La Colònia de Sant Pere (era dissabte 23 de gener). Els principals organitzadors d'aquesta vetlada barcelonina tan original van ser els Poblers, un 10 ben gros per a ells (aprofit l'avinentesa per enviar-li un zero a un paísà seu que utilitzà les pàgines de la premsa mallorquina per dir disbarats entorn a com celebren Sant Antoni per Artà; bedulades com carabasses, senyor). Hi va haver de tot i molt per a tothom: llonganisses, botifarrons, ensaïmada, vi i llom per torrar (l'únic que no vàrem tastar va ser l'espínagada famosa que venen a aquest poble en dia tan assenyalat). A més de menjar i beure, també hi va haver simpatia: ens van deixar cantar allò del Puig Colomer sense que ningú no s'enfadàs,

almanco visiblement. Bé, per si no ha quedat clar, ho tornam a repetir: matrícula d'honor per als poblers i per a aquesta preciosa iniciativa.

Pel que fa als artanencs i coloniers presents a la plaça aquella nit, en vàrem contar més de trenta. Els padrins de la rotllada van ser dos artanencs establerts a Barcelona des de fa anys: en Jaume Riera, Cama, i en Rafel Bisquerra, Guidet. Com deveu suposar, imaginar i segurament ja vos han contat, el cercle d'artanencs i altra gent de la Comarca del Llevant va ser el més bullanguer, renouer, fester... en definitiva, ens van sentir, i molt. N'hi havia molts que oblidaren els exàmens per unes hores i, maldament no haver pogut anar a Artà el 17 per celebrar-ho, s'ho passaren quasi tan bé -igual és impossible- que si hi haguessin estat. Potser ho vàreu veure l'endemà per TV3: quan el redactor que havia fet la notícia deia qualche cosa semblant a "els cercles d'estudiants foren els més animats de la nit", on va dir estudiants volia dir artanencs. Que fóssim els més animats té explicació: la tonada de les nostres cançons de Sant Antoni no és la mateixa que fan servir a Sa Pobla o Pollença, ells canten Sant Antoni amb la tonada que utilitzam nosaltres

pels darrers dies (*): "Sa ximbomba ja no sona", etc. etc. La música de Sant Antoni és, des del meu punt d'òida, molt més animada que la dels darrers dies, per tant, és normalíssim que sonassin molt més eixerits nosaltres que ells, tot i ser minoria. No voldria donar a entendre que la Plaça del Diamant hi va haver una competició pe veure qui anava més animat enllà érem tots fills d'una mateixa mare: Mallorca, amb germans més animats que d'altres, això sí.

Hi va haver foc, fred, dimonis, verdor, melangia, cançons, avenes, vi, rialles, tot el que es pot demanar en una nit de foguerons. Viseu Sant Antoni!

Miquel Piris Obrador (*) Preocupats i encuriosits per saber què canten a Sa Pobla pels darrers dies, els ho vàrem demanar: no canten res, així ens digueren.

**Bar
CA'N
TONI**

- Bocadillos
- Tapas Variadas
- Hamburguesaria
- Platos Combinados
- Juegos recreativos
- Comidas
- Menú del día
- Pollos al ast

L'últim estadà de l'inhòspit (III)

-Aurelio: si atiam el foc en dos bulls serem a Artà.

-Fet. Finalitzada la batalla de l'Ebre, on per cert l'enemic havia pres la posició del vèrtix de Gallieta, a les muntanyes de Fatarella, el comandant del batalló, proudisconforme amb aquesta apropiació, preparà la corresponent resposta. Això seria la propera nit al voltant de les quatre de la matinada. Així que obligà a tot el personal inclosos oficinistes, enllaços i altres elements que estaven a la reraguarda, a prendre part activa a la contesa que s'apropava.

Perpetrat l'atac i recuperada la posició amb els morters de la meua Companyia, jo defensava el front posicional que donava mirada a Serra Cavalls i Serra Pandola. Suaprop les dotze del matí es presentà l'ordenança del comandant a la nostra trinxera. L'objecte era recaptar informes sobre els ferits i saber quin material disponible hi havia en aquells moments. Com és natural preguntà pel capítol de la secció de morters. Contestàrem la pregunta dient-li no haver-lo vist ni durant ni posteriorment l'atac. De cop comunicà la nova al comandant. Anaren a Fatarella a cercar el tinent qüestionat, perquè en aquell poble nosaltres hi teníem l'aquartermament.

El feren pujar a la radicació del comandant i aquest, encara el tinent no hi havia arribat, com el despullà de les insígnies posant-les a les meves mans a fi que jo mateix les me col·locàs en lloc corresponent. Al tinent degradat de seguida

l'enviaren a una companyia de càstig, això vol dir, que seria un dels primers en entrar en combat.

-¿Com suportares la responsabilitat de la nova graduació?

-Igual que abans d'obtenir-la. A la sortida de l'Ebre vàrem ser traslladats a la part esquerrana del riu Segre, segons el jaç de les aigües per

1939 ens vérem obligats a creuar la frontera francesa, essent tot seguit internats al camp de concentració de Saint Ciprien Sur Mer.

A dit camp topàrem amb milers d'homes (ignor la quantitat) i absència total de serveis tan inajornables com assistència mèdica, alimentació, higiene, etc. Sols la suprema voluntat per

Completament enderrocat, vegeu el magatzems dels paupèrrims queviures. Malaurats els que havien de subsistir de les seves provisions. L'economat, ni el més essencial proveïa perquè la fam era molta i l'abastament mínim.

l'indret en què s'expectava que l'enemic reemprengués la conquesta de Barcelona. Com anteriorment vaig dir, l'hostil tenia dos caps de pont; un a Serós i l'altre a Balaguer, bastant a prop de Lleida. Per tant, per als que com nosaltres estaven al bell mig, només cabien dues solucions; romandre presoners o optar per la retirada. L'última resolució fou la més prudent i d'aquesta manera anàrem retirant posició rere posició, fins que a primers de febrer de

sobreviure feia que ho passàssim de la forma més inhumana. En un arrauxament de coratge tenc la gosadia d'escapar-me d'aquell siti immund pertanyent a l'exèrcit de la República. Es donava el cas que el camp estava dividit en dues seccions; la Govern legal i el que pertanyia a les tropes del General Franco.

Ambdues fraccions restaven vigilades per herculins negres del Senegal, i protegides amb espesses fil ferrades les quals, lateralment, traspassaven en

quinze metres la voreta del mar endins. A pesar del reals entrebancs, vaig resoldre d'escapolir-me, perquè si a la nit, nedant (i conservant la roba) contrapassava l'extrem filferat, em trobaria fora del camp i en plena llibertat.

Idea pensada, idea resolta. A volta de dos dies escap dels senegalesos, fins que els guàrdies mòbils, o gendarmes, m'aglapiren. Altra volta dintre. Als vint dies me traslladaren al A.G.D.E., on es construïa una gran quantitat de barracots fragmentats en tres camps; dos per a catalans i un per a gent de parla castellana. Pel que dic, les diferències ètniques i lingüístiques aleshores eren tan evidents com són avui. Pots creure que els catalans eren molt solidaris, però molt seus.

Després d'uns mesos d'estada, foren sol·licitats mecànics per sortir a treballar lliurement a fàbriques franceses, símptoma fefaent que es preparava la Segona Guerra Mundial. M'hi vaig presentar suposant que els meus estudis d'ajust, pràctics i teòrics a Cartagena, me permetrien assolir una col·locació i, al mateix temps, aconseguiria la llibertat.

Acceptada la meua instància, de cop a Setfons (un camp de concentració de cinc estrelles) on hi havia un taller presidit per un grup d'enginyers examinadors, els qual manaren que dugués a termini una passa d'encaixament sobre un boci de ferro el qual tros havia de conformar l'acabament final en mascle i femella. M'aprovaren i ben depressa vaig engrossar el llistat de treballadors de la S.N.A.C.A.O. (Societat

N a c i o n a l
C o n s t r u c c i o n s
A e r o n à u t i q u e s
d e l ' O e s t) a S a i n t
N a z a i r e .

La permanència en aquella fàbrica durà tot el temps de la conquesta de França per les tropes alemanyes. Semblant succés féu que m'obligassin a retornar a Espanya, amb l'amenaça formal que si no tornava, sols un camí hi havia a prendre; ser internat a un camp de c o n c e n t r a c i ó alemany. L'única elecció era observar les ordres: "El dia assenyalat, a l'hora convinguda procura ser a l'estació del tren. Si així no ho fessis, ja saps el que t'aguarda".

Quin xasco! Allò va ser un rollet perquè jo guanyava 16'66 francs hora, mentre que la pensió completa, inclosa la neteja de la roba a l'hotel "La Fournie", propietat del solleric Toni Pujol, costava l'equivalent de 25 pessetes diàries i el franc cotitzava a 12'20 pessetes. Per afegitò, la factoria pagava extres a més d'incentivar el desgastament.

Retorn a Espanya. El camp de concentració de Miranda de Ebro expectava l'arribada. Sense preguntes, me vacunaren expoliant-me totes i cadascuna de les pertinences. Si bé es mira, què importava la intimitat? A pesar de tot, apa, Aurelio, cap al Grup Escolar Unamuno a Madrid, on es formà un batalló organitzat per

Sobre un tapis de trepons, bofegueres porrrasses, cards estrellats, canaveres de llengua de llop i cards formatges, signes inequívocs d'un conreu amarat per la suor del sen Rai, N'Aurelio ens explica les misèries esdevingudes a l'esplanada del campament. Allà es servia el menú: Berenar: Aigua tèrbola passada per un calceti, vulgo café amb llet. Dinar: cigrons i mongetes aigualoses. El brou era tan transparent que permetia pescar-les com si fossin salpes de Na Jaume en dies de llebeig. Sopar: Tres retalons de moniato amb aigua clara. A pesar d'aquesta "riquesa culinària", la disenteria no causà estralls. Mai escuraren el plat. El mut caparrot rocós d'es Puig des Corp romania aliè. Tanmateix ell anava xop i sadoll perquè la font Poloni era el cordó umbilical de la panxa.

recalar a Algecires. Pur simple miratge, perquè la meta era el desert de Punta Paloma i Punta Carnero. Allà construirem un fortí per instal·lar-hi els canons del 38'1/2, procedents del cuirassat Jaume I, que apuntaven al Peñón de Gibraltar, de sempre el somni incomplit del General Franco.

Finalitzat l'enllestiment i la via d'accés, anàrem a Mallorca. El motiu era la construcció d'una carretera. Nosaltres ignoràvem l'emplaçament. Per suposat que jo no imaginava la treta

que la cara amable del futur llunyà m'aguardava: exili a l'Alqueria Vella, arranjament de la carretera militar... i la glòria final de consolidar la meua definitiva existència a Artà.

Peu posats a Palma durant tot un dia romanguérem tirats a terra (un sac de cols gaudia de més privilegi que no pas nosaltres) a l'ombra dels murs de la Seu, perquè els majors intentaven i evitaven les llastimoses mirades de la gent que s'embalaïa davant el nostre deplorable estat físic.

A les 9 de la nit arribàrem a l'estació del ferrocarril, des d'on partírem cap a Artà, arribant-t'hi tres hores després. Per dir-ho d'alguna manera, dormirem dins els magatzems i trugeres con si fóssim mercaderies a punt d'embarcada. A trenc d'alba tocàrem soletes vers l'Alqueria Vella. L'eixida fou àrdua i penosa perquè a més de la fam, així com podíem portàvem sobre les espatlles les pesants tendes d'acampada emprades durant la guerra civil. He dit tendes? Pots pensar! Filats de tords i encara qued curt.

-Des de quan no havíeu tastat la gràcia de Déu?

-La vesprada anterior no sopàrem. Partírem d'Artà tan llisos de ventre com un mànec de xapa. Perquè el nostre poble

3.- A l'aixopluc d'en Porrassar, veim les runes del pavelló destinat als alfares. No és que tampoc el confort fos res de l'altre món, però almanco cobria les necessitats més peremptòries i humanes per safalcar les inclemències meteorològiques. Al cap i la fi, els alfares només perseguïen pujar de graduació.

no participàs del tètric espectacle gairebé marxàrem d'incògnit. Si quam forem a Sa Clota m'haguessin dit: "Veus aquella muntanya escantellada del fons? Idò, allà t'aguarda la mitja mort", mai del món ho hagués cregut. Feste a la idea del meu desconeixement de la contrada artanenca. Una cosa vull dir-te: ben per sobre el pont d'es Cocons, estàvem tan desenats

i esmorteïts, que un oficial, apiadant-se de tanta misèria, manà un breu descans. Mal tirat a la baranda del pont, els dubtes amb cangrenaren l'esperit. On anava? Què seria de mi? Tendria força per resistir l'imprevisible? Sols la certesa d'un execrable camp de concentració era patent. En aquest cas, què importava la mort física?

P. G.

**Campanya de
Normalització Lingüística**

Jardineria,
Disseny.
Manteniment i
Venda de Plantes

Joan Llabata Morey

Pl. Conqueridor, 8 tel 83 52 44
07570- Artà

**Es lloga un
local en planta
baixa**

pl. Conqueridor, 11
07570 - Ar

Informes: Pl. Conqueridor, 8
tel. 83 52 44

«Els mallorquins», 25 anys

Josep Melià, la visió crítica i lúcida d'un futur incert

Jaume Morey.- Josep Melià Pericàs irrompé amb força en el panorama editorial català amb el seu primer llibre, «Els mallorquins», publicat l'any 1967. Des d'aleshores la seva tasca com a periodista i com a escriptor, en tota classe de registres, ha estat contínua i celebrada. Notòria com la seva vocació política, des d'aquelles eleccions a Procurador pel terç familiar de 1972, passant per la Secretaria d'Estat per a la Informació i fins a la hibernació actual. Aquell llibre, però, no va ser només un primer llibre d'un autor novell, sinó que va marcar història. En el pròleg Joan Fuster demanava per a aquell llibre "l'atenció que es mereix. O sigui: ulls que sàpiguem veure, i orelles que sàpiguem escoltar. Que sàpiguem i que vulguin. Ulls, orelles i voluntats". I n'ha tengudes. Ara que se n'ha complit un quart de segle, se n'ha fet balanç d'aquest període que encetà «Els mallorquins», llibre que per a molts ha estat guia i introducció a una nova forma d'entendre la història i el present, és a dir, el futur. Ho repassam amb ell, amb aquesta seva lúcida capacitat, agra a vegades, de dissecció del cos social.

Bellpuig.- Què et va dur a fer aquell llibre?

Josep Melià Pericàs.- Hi havia tres coses essencials, la primera aclarir-me jo mateix en el sentit de fer una investigació personal sobre un gran silenci que hi havia entorn de les arrels immediates, no de les arrels profundes del nostre poble, sinó sobre aquest silenci que hi havia entre la generació dels nostres pares i la nostra, el silenci que cobria els 10, 15 o 20 anys posteriors a la guerra civil i els 10, 15 o 20 anteriors a la guerra. Aquesta zona fosca que ens havia estat vedada, diríem. En segon lloc vaig voler intentar que aquesta recerca personal pogués servir una mica, provisionalment... No

vaig pretendre mai fer res important ni definitiu però sí fer una cosa útil, funcional i dinàmica que pogués servir perquè la meua reflexió fos un instrument de mobilització i de presa de consciència. En tercer lloc, el llibre va venir molt a conseqüència de «Nosaltres, els valencians» i de l'amistat amb en Joan Fuster, i pretenia cloure la necessitat que, de la mateixa manera que havia sortit «Notícia de Catalunya» i hi havia «Nosaltres, els valencians» hi hagués una eina de treball que completés un disseny del nostre món cultural perquè la gent tengués uns punts de referència mínims. Amb tot això es va pensar el llibre. És un llibre molt prematur, jove, ple de defectes, inexpert, que mai no va intentar ser res més del que era.

B.- Però després feres una segona formulació... «La nació dels mallorquins» venia a ser una revisió de la primera redacció...

JMP.- A partir d'allò que era provisional, era una reflexió més madura, un intent de llevar defectes, d'incorporar aportacions noves que havien sorgides, de completar silencis, de coses que en un determinat moment jo desconeixia... i al mateix temps un doble propòsit, perquè en el moment que es va publicar el

primer llibre era impossible intentar definir quin havia d'esser el sentit del concepte nacional des de la pròpia identitat i en connexió amb allò que podem dir els Països Catalans. Per tant «La nació dels mallorquins» volia dur un concepte del que hauria de ser la nació política en relació a la nació cultural. I al mateix temps, com una coda, fixar un mínim programàtic del que podrien ser les bases de coincidència d'un programa del que hauria de ser una formulació del model autònom que es veia venir en els anys immediats. Dins aquestes dues pautes es va fer, l'any 1977, just abans de les primeres eleccions generals. De la mateixa manera, ara fa un o dos anys es va fer una nova edició, teòricament la quarta... és a dir, he invertit el procés, la reflexió sobre el llibre ha quedat intacta, no he llevat ni afegit res... el que he fet és un nou pròleg on faig una crítica del que ha estat el desplegament des de llavors del fet autònom, institucionalment parlant, de desmobilització de la societat civil, el pas de la resistència a aquesta actitud de resignació com si tots els objectius estiguessin aconseguits...

B.- És conscient de l'impacte

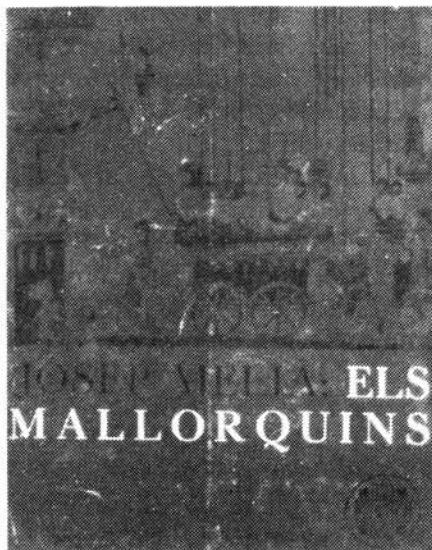
de la teva reflexió? de les conseqüències que en la societat illenca va tenir, primer i sobretot, «Els mallorquins»?...

JMP.- Era lògic que el primer llibre tengués més repercussió que el segon... tampoc no aportava grans novetats en relació al primer. Hi havia un posicionament més personal i una oferta més política: era més discutible. Per entendre'ns, el primer llibre era més col·lectiu, estava pensat més en un concepte d'òpera òmnia, en el sentit de tots... «La nació dels mallorquins» decantava un plantejament, diguem-ne més polític. Per tant, lògicament més possible de discrepar o de no discrepar. La darrera edició crec que ha tengut menys impacte i en canvi ha permès la revisió de la segona i de la primera fent veure el fet del nacionalisme o del mallorquinisme polític amb una perspectiva de 25 anys. Crec que encara que no se n'han fet grans comentaris sí que em consta que ha tengut una gran repercussió a nivell de reflexions personals, d'examen de consciència... Aleshores, què voldria dir tot això? Jo crec que el llibre va tenir tres estadis diferentment gratificants per a un autor. El primer va tenir l'aparença d'un best seller, en el sentit migrat que sempre tenen a Mallorca aquests impactes... les influències del llibre, i no per mèrit meu, perquè jo no em vaig inventar res, són infinites pels camins més insospitats. La segona edició, que va ser molt més silenciada, va fer que en canvi a la lluita de les eleccions del 77 ningú no s'atrevis a aixecar cap plantejament antiautonòmic, i tampoc no m'ho atribuesc... però el fet que hi hagués aquesta fita feia que l'autonomia fos un punt d'obligada unitat en comptes de ser una bandera de combat. Això significava per una part que el llibre aparentment no tenia influència, i per l'altra que la meua opció política personal quedava sense contingut. Però al mateix temps suposava per al

país un teòric enriquiment perquè d'un element que hauria de ser conflictiu es passava a ser un element d'incorporació unitària...

B.- ...et refereixes al Pacte Autonòmic, signat el 77 abans de les eleccions per totes les forces polítiques que es presentaven...

JMP.- Exacte. Això, si ho mires com les dues cares d'una moneda, veus que té la seva part positiva i la seva part negativa. A l'hora de fer balanç, què és més important? No ho sé, per ventura si l'haguessis fet l'any 82 en tendries un i si el fas ara en tendries un altre, veuries fins a quin punt era o no era autèntic

La primera edició, del 1967.

aquell compromís i fins a quin punt això va permetre que persones que no creien en aquestes idees es reciclassin i pogués sortir una espècie de bunyol autonòmic que per ventura i excepcionalment està ben pensat i ben articulat, però que li falta sinceritat, li falta vivència, li falta rigor i fa que en definitiva permeti aquesta paradoxa electoral increïble que els enemics de l'autonomia són els qui l'administren...

B.- Crec que gent de la meua edat, i majors, i més joves, som de qualche manera fills d'«Els mallorquins»...

JMP.- Jo tenc més anys que tu i ja hi havia més gent que era major que jo i que ja havia nascut

dins aquest silenci... Totala gent que va néixer a partir de la República, que va començar a pensar i a sentir a la postguerra, no tenia referències, ni a l'escola, ni als llibres, ni als diaris, ni als comerços familiars, ni al cafè, no hi havia ressò del que havíem estat... per a mi, l'únic ressò visible d'una cosa que jo no entenia i que em transportava a un país imaginari, eren les lletres del museu, MVSEV deien, aquelles lletres, a la façana del Centro Social, amb la V aquella, a mi em duïen a un món... que jo endevinava que hi havia d'haver un món diferent i que ningú no m'explicava, i que cada dia quan passava per allà davant jo deia "això no s'avé amb la quotidianitat", però a l'hora de demanar explicacions tampoc no m'arribaven...

B.- Has parlat dels canvis en aquest trenta anys. Evidentment la societat no és idèntica... el canvi qualitatiu ha estat important. En què penses que hem avançat... quins han estat els elements essencials del canvi?

JMP.- ...això mereixeria un llibre més llarg que «Els mallorquins»... si aconseguissis explicar-ho amb poques paraules... Jo crec que tots els països arrossegueu un canvi que és el global de la història, la inèrcia del que passa a la resta del món. Nosaltres a més hem arrossegat la inèrcia dels canvis polítics d'Espanya, i això tot sol ja és molt. Si prescindim d'això, i ja és prescindir de molt, crec que a Mallorca els canvis importants són, sociològicament, el fet de la immigració, l'existència d'un 50% de població no aborígen, que no solament no s'integra sinó que moltes vegades braveja de la no integració, i que a més cap partit polític no es planteja mai seriosament rompre aquesta dicotomia entre les dues Mallorques. Juntament amb això, l'aparició d'una classe econòmicament prepotent, ostentosa, que no és ni burgesia perquè no té ni protagonisme polític, ni protagonisme cultural, ni voluntat de dirigir el país, que és

simplement un punt de referència d'una societat de nous rics i que a més són un element de distorsió d'un cert equilibri social. Això crec que són sociològicament les coses més importants... unides a una millora general del nivell de vida, conjuntural al meu mode de veure, però factible i visible durant aquests 30 anys passats. Culturalment, crec que hi ha hagut una sèrie de fets essencials, com és per una part un increment admirable del nivell educatiu, els percentatges de formació universitària s'han multiplicat d'una forma extraordinària, i això a més ha tengut una traducció a dins l'assimilació del missatge mallorquinista o nacionalista enorme. Vull dir que si en temps d'En Bernat Vidal i Tomàs deien que cabíem a dins un taxi, avui hi ha milers de persones que són les més, en general, conscients, les més educades, les més preparades, les més expertes a dins les seves matèries professionals, que tenen una consciència de país. Això és la part positiva del progrés cultural. Al costat hi ha el fet que és l'altra part de la moneda que és que aquest gran creixement de la consciència nacional que s'ha produït en progressió aritmètica ha vengut acompanyat d'un procés en progressió geomètrica de desnacionalització a conseqüència de la irrupció del castellà al carrer, de la presència de la cultura colonial a tots els nivells de comunicació, unit incomprendiblement a la desmobilització que ha produït el fet que vengués la democràcia... Ha parescut que el fet de recobrar unes institucions d'autogovern, de tenir una llei de normalització lingüística, un estatut de cooficialitat... ja justificàs que la gent digués "això ho han de fer les institucions i jo ja no tenc per què ser a primera línia de combat, a la trinxera, això ja ho arreglaran els pressuposts públics...". Al mateix temps hi ha uns components que també són importants: per una banda, la fallida del model econòmic i la sensació de

buidor, la convicció que no hi ha un model alternatiu, que ningú ha proposat un model econòmic i de país alternatiu... i al mateix temps de tot això, que ja seria preocupant per si mateix, hi ha el naixement d'una consciència ecològica molt important i molt militant, sana en el sentit d'un país petit, amb recursos territorials limitats, que ha de fer un aprofitament racional i evidentment no empobridor dels seus recursos... per tant amb unes obligacions de preservació del capital territorial i, diguem-ne, natural o ecològic per a les futures generacions... però sense propostes de com compatibilitzar aquest model ecològic, sa i necessari, amb un model econòmic viable. Per tant, sempre estam en el dic del que hem de protegir, però una vegada que hem contengudes les aigües no sabem quin tipus de ciutat edificar a la zona que ens queda protegida de la invasió dels temporals. Tot això unit al fet que políticament la forma de ser de la majoria sociològica d'aquest país hagi propiciat la impunitat d'un govern d'especuladors, de la política del caciquisme renovat, de la utilització dels pressuposts al servei de la compra de vots, de la captivitat o el servilisme i l'amiguisme i la corrupció o la corruptela... configuren un model de país problemàtic i, per dir-ho de manera intel·ligible, hem passat d'un país devastat a un país devastador. Això si ho traslladam... a l'escola d'Artà xerraven en castellà a dins les classes i el carrer tenia la llengua viva. Avui en dia a les classes xerren en català i la llengua del carrer es mor.

B.- Quin penses que és el repte d'aquesta Comunitat Autònoma del senyor Gabriel Cañellas? Què ha d'aconseguir en el futur?

JMP.- Jo crec que com a la comunitat autònoma del senyor Canñellas no té reptes de futur, perquè crec que ja la definició és miserable... pensar que la comunitat autònoma està patrimonialitzada per qualcú i ja pensar que de qualche manera la

La segona formulació, 1977.

comunitat és seva i no nostra, cosa que possiblement és certa però que ja és el diagnòstic de la malaltia real... Primer de tot, perquè hi hagués un repte de futur seria que la Comunitat Autònoma no fos del senyor Biel Cañellas sinó nostra i que nosaltres tenguéssim un president, encara que fos don Biel Cañellas, però que el senyor Cañellas respongués del tipus de societat i país que necessitem fer, en comptes de fer que la seva voluntat omnipotent s'imposàs. Desgraciadament no imposa unes propostes de futur sinó que imposa la incapacitat d'entendre res que no sigui la cojuntura, però no del present, sinó del matí, d'avui matí, ni tan sols es pensa en l'horabaixa... estam escursant el dia a dia i arribarà un moment en què arribarem als cinc minuts darrers... Crec que com a país com a país que té una forma de representació institucional que és una Comunitat Autònoma com a país, tenim molts reptes. El més bàsic és aconseguir que el nacionalisme s'actualitzi i deixi de ser un punt referent d'investigació de la identitat, i per tant una referència merament cultural, es transformi en un concepte nou amb el qual s'entengui que el nacionalisme és l'esforç col·lectiu d'organització dels recursos, del potencial i l'energia d'una comunitat per construir un futur de convivència i progrés. Com que els senyors d'identitat ja els tenim fixats fa falta que el nacionalisme sigui el gran galvanitzador de

tota aquesta energia potencial d'un poble per construir un futur progressista, és a dir, competitiu i capaç de conviure en llibertat amb la resta de les economies europees. Això jo crec que és globalment el gran repte que tenim i, és clar, passa que aquest repte global es subdivideix a diferents nivells: econòmicament, que puguem donar feina als nostres fills sense que hagin d'emigrar; tecnològicament, que la universitat ens prepari per estar en punta i que no sigui com a imitació de models que ja estan superats; lingüísticament, que siguem capaços de preservar la nostra identitat i no sucumbiguem, perquè ens convertiríem en una espècie de reserva d'indis en un món on cada vegada la comunitat aborigen està més confinada a dins uns certs guettos... i és clar, tot això té repercussions a nivell turístic, a nivell de pagesia, a nivell d'indústria, a nivell d'ordenació del territori, a nivell ecològic... Però és clar, totes aquestes propostes van unides per una de global que els unifica, que és que un país és la capacitat de les generacions que fan feina per articular un horitzó de benestar amb unes propostes de felicitat i de progrés, amb llibertat, amb convivència i amb una feina aplicada a la consecució d'una societat més justa. A partir d'aquí vendrien els programes concrets que facin que això sigui viable. Dissortadament la meua conclusió personal és que el senyor Cañellas ni s'ha plantejat mai això ni es capaç de plantejar-s'ho. I per a mi, dissortadament, també, crec que l'esquerra espanyolista tampoc no és capaç de plantejar-se això i que només un gran partit nacionalista podria servir de pal de paller per, almanco provisionalment, establir una coalició governant a la qual el partit nacionalista li donàs l'orientació política del tipus de societat i de país que es vol construir. I a mesura que això s'anàs fent, anar-se convertint en una força hegemònica. Però bé, això ja no només és el

repte del país sinó el repte dels elements que poden tenir, diguem-ne, una intervenció dins el procés directiu i estructural d'organització d'aquest país.

B.- Vaig llegir, no fa gaire, una frase que feies teva: "A la gent se l'ha de fer conscient que la supervivència econòmica, la capacitat de gestionar els recursos propis, s'identifica amb la cultura". Entendre la cultura com el conjunt d'activitats d'un poble, més enllà del sentit restrictiu de la cultura de les lletres...

JMP.- Sí... fins i tot aquest concepte ja està superat, avui en dia ja no es parlaria de les dues cultures sinó de tres cultures, com a mínim, i és evident que la cultura ja no és un concepte que es pugui reduir al món de l'art i de les lletres. La cultura és un coneixement i un instrument d'anàlisi de tot el que passa en el món exterior, i incorpora des de conceptes filosòfics fins a conceptes mèdics, problemes de medi ambient, d'estructura econòmica, d'utilització prioritària de recursos, d'administració municipal, etc.. Qualsevol cosa que no sigui entendre que tot és interdependent és dur la cultura a un guetto. Quin és, per exemple, avui en dia un dels greus problemes que tenim com a país? Nosaltres, que hem guanyat la gran batalla de la cultura diguem-ne clàssica, estam perdent la de la cultura moderna... Tenim millors escriptors, millors pintors, compromesos amb el sentit de país. En canvi a nivell del que són els grans mitjans de comunicació moderns, com puguin ser la televisió i la ràdio... Per què? perquè això, que també és cultura, perquè és l'expressió dels poders econòmics reals que operen en una societat determinada en un temps determinat, ens és absent. Perquè no ens hem plantejat, cosa que el senyor Pujol sí que té perfectament clar, que per fer una societat global no basta tenir bons novel·listes, fa falta tenir bons presentadors de televisió, fa falta tenir un

Reimpressió, el 1990, amb un àcid i capolador pròleg que revisa el moment actual orientat cap al futur.

cinema i videos a l'abast, etc. I, és clar, tot això pas-sa per-què hi hagi una economia que funcioni, perquè el que no és possible és, en el món actual, pensar en un art i uns llibres que funcionin de forma subvencionada, és a dir, la pròpia economia de mercat ha de ser la que creï totes les necessitats. Aleshores, què significa això? Doncs significa que a dins la dinàmica del progrés econòmic hi ha d'haver tota una voluntat de sobreviure en tots els sentits, des del sentit que funcionin les botigues, els supermercats, les carreteres, la televisió, els llibres, les escoles... i hi hagi calefacció als clubs juvenils, etc. Bé, tot això significa que hi ha una idea de cultura global. Per exemple... per què ha d'existir un moviment de roc? Simplement perquè és una necessitat cultural que si a la joventut no se li dona la cultura que vol, aleshores es transculturalitza i se'n va. I una vegada que s'ha transculturalitzat musicalment li és molt més fàcil transculturalitzar-se també en la resta, perquè ja ha perdut una primera línia de resistència. A partir del moment en què les noves generacions creguin que no ser mallorquins és modern, podem tancar la botiga...

Evangelitzadors artanencs al Nou Món (I)

Antoni Gili Ferrer

L'activitat missionera que, descoberta Amèrica, durant tot el segle XVI s'havia anat desplegant a les regions americanes, aprop de mitjan segle següent, ja havia perdut fins a un cert punt el primitiu fervor.

Els ordes religiosos d'aquell temps més bé es dirigien vers la cura d'ànimes a les ciutats i entre els mateixos fidels que vers la conversió dels indis.

Contra aquesta manera d'obrar, en el mateix segle XVII sorgí un moviment que arribà al seu punt més alt el 1683 i anys següents amb la fundació dels Col·legis de Missioners de Propaganda Fide a Espanya i a Amèrica.

El promotor i fundador dels esmentats col·legis fou el Venerable P. Antoni Llinàs de Jesús Maria, franciscà mallorquí i artanenc.

Molts seran els franciscans que seguiran les seves petjades i aniran a Amèrica. Ell mateix recol·lectarà nous missioners en els seus viatges. Entre ells molts religiosos franciscans naturals de Mallorca.

La idea i la realització dels Col·legis missionals aniran més envant que la mateixa vida del

P. Antoni Llinàs ja que se'n fundaran de nous. Quan el beat Juníper Serra arribà a Amèrica, el lloc de la seva residència serà precisament el Col·legi de Sant

la llista de missioners nadiu d'Artà, que partiren cap a Amèrica en els segles XVI, XVIII i XIX. Anteriorment es consta l'existència del P. Francesc d'Artà, en el mateix segle XVI, a Veneçuela.

És una aproximació apassionada a les seves figures i a la seva tasca evangelitzadora. Un petit homenatge que surt del cor vers aquest estol de mallorquins que deixant la roqueta se n'anaren a Nova Espanya. Molts d'ells mai no tornaren.

P. FRAANTONIL·LAS I MASSANET

Nat a Artà el 1631 rebé la primera formació a l'escola dels observants del seu poble. Als 17 anys ingressà a l'Orde franciscà en el Convent de Santa Maria dels Angels fora porta on i començà el noviciat. Cursats els seus estudis de filosofia i teologia fou instituït lector de filosofia i promogut a

Ferran a Mèxic, fundat pels seguidors del mateix P. Antoni Llinàs, el 1733. I amb el P. Juníper Serra hi col·laboraren missioners de tota Espanya, també molts mallorquins.

En el present estudi aportam

ordes menors i majors, i arribà al presbiterat el 1659.

El 1664 se celebrà a Roma el Capítol General de l'Orde Franciscà en el qual hi prengueren part el pre-ministre i el custodi de la província am

ESTRUCTURAS
Pídanos presupuestos sin compromiso
C/ Rafel Blanes, 98 tel. 83 66 64
07570 - Artà

ES LLOGA UN LOCAL

al carrer de Santa Catalina, 10
07570- Artà

Informes: tel. 83 65 48

ricana de Sant Pere i Sant Pau de la Nova Espanya (Mèxic), demanant missioners. De tornada de Roma, passaren per Mallorca i el P. Antoni Llinàs s'inscriví a la llista dels futus missioners.

Arribà a Amèrica el 1665, i ben prest fou promogut a l'Ofici de lector. Ensenyà a Querétaro, Celaya i Valladolid (avui Morelia), d'on fou nomenat guardià. El 1679, elegit custos provincial de Mixoacán amb vot en el Capítol General de Roma, parteix cap a Europa. Passà a Mallorca, Barcelona i Madrid, on visità el Ministre General i li comunicà, seguint les idees de Ramon Llull,

el pressament de la necessitat de fundar un col·legi de missioners.

A Roma obtengué del papa Innocenci XI el breu que confirmava la fundació del nou col·legi i és nomenat prefecte de les missions de les Índies Occidentals, el 1682.

L'any següent, va a Mèxic acompanyat de 24 nous missioners i erigeix el Convent de Querétaro en Col·legi de Missioners, a prop de la Sierra Gorda. D'aquí sortirien els missioners per anar a evangelitzar i arribarien a Califòrnia i Texas.

Fruit dels seus viatges a Espanya i a Roma aconseguí la fundació d'altres col·legis missionals: Escornalbou (Catalunya), La Oliva (Castella), Calamocha (Aragó), Cehegin (Cartagena), Sant Esperit del Monte (València) i el d'Ozzier (Sardenya).

Morí a Madrid, el 1693, amb fama de santedat. Les seves exèquies se celebraren a Sant Francesc amb l'assistència del rei Carles II. Igualment a Querétaro, Ciutat de Mallorca i Artà.

BAL - 090 Telefax 586470
Telex 69565 VGOR E

Calle Binicanelle, 12 Carretera Cala Agulla, 19
Tels.: (971) 585515 - 585552 Tels.: (971) 564300 - 564017
CALA MILLOR CALA RATJADA

REBAJAS DE ENERO EN EL CARIBE

CANCÚN. (7 días)	59.900 pts.
ACAPULCO. (7 días)	59.900 pts.
STO. DOMINGO. (7 días)	69.900 pts.
ESTAMBUL. (7 noches)	65.600 pts.
EGIPTO. (7 noches)	75.100 pts.
DISNEYWORLD	118.900 pts.
NUEVA YORK	119.700 pts.
TUNEZ. (8 días)	37.125 pts.
TENERIFE. (8 días)	38.000 pts.
MENORCA. (8 días)	23.800 pts.

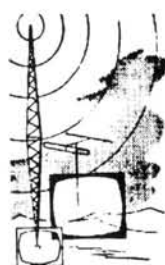
SALIDAS DESDE PALMA. ENERO, FEBRERO

NEW YORK 106.400 pts. Vuelos de ida y vuelta con Iberia. 7 noches H. Roosevelt. H.A. Traslados aeropuerto/hotel/aeropuerto.	RIO DE JANEIRO 122.400 pts. Vuelos ida y vuelta con Iberia. 7 noches H. Acapulco H.D. Traslados aeropuerto/hotel/aeropuerto.
MEXICO D.F. 118.000 pts. Vuelos ida y vuelta con Iberia. 7 noches H. Ambassador H.A. Traslados aeropuerto/hotel/aeropuerto	ORLANDO 134.000 pts. Vuelos ida y vuelta con Iberia a Miami. Vuelos domésticos Miami/Orlando/Miami. 7 noches H. Delta H.A. Traslados aeropuerto/hotel/aeropuerto.
COSTA RICA 140.000 pts. Vuelos ida y vuelta con Iberia. 7 noches H. Europa H.A. Traslados aeropuerto/hotel/aeropuerto	Información y reservas en esta agencia de viajes.

Excavaciones SEBASTIAN SASTRE EXCAVADORA MINI

C/. Son Servera, 29
Tel. 83 65 59

07570 ARTÀ
(Mallorca)

Electrodomésticos
Reparaciones eléctricas - Antenas

Proyectos

Mateo Morey

83 51 35

Calle Gran Vía, 25

ARTÀ (Mallorca)

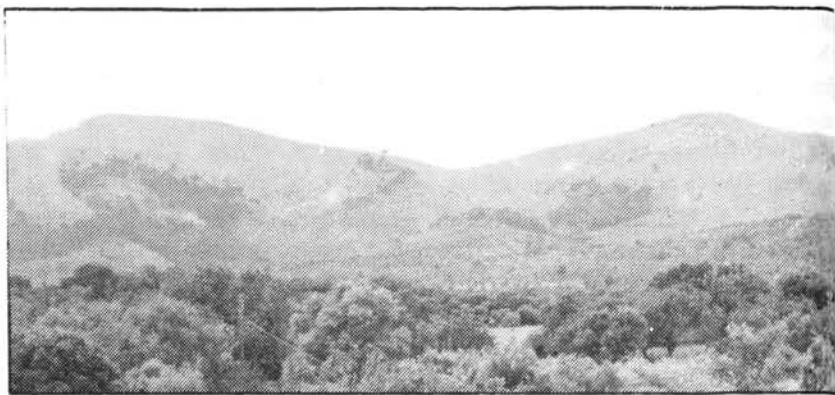
Crònica des del Coll Faraix.

“Vocabulari Apòcrif”.

Aquestes paraules no són fruit de la meua imaginació, ni tan sols són agafades de cançons d'Ossifar, encara que ho paresqui. Simplement les he agafades del parlar del poble. Veureu que n'hi ha que tenen “traducció” i n'hi ha que no. El motiu és que hi ha paraules amb “traducció” òbvia i altres no.

Abridero, àcid únic (àcid úric), **aigua antònia** (aigua tònica), **ambient**, **asperina**, **asperines farmacèutiques** (aspirines efervescents), **aspirines fluorescentes**, **baionesa**, **bona-consol (es)**, **bril**, **brosta**, **certificat de vol** (certificat de residència), **closterol**, **encòlic**, **endicció**, **espectàcul**, **espelmons (ets)**, **esprít**, **esvortar**, **extremunció**, **fascícul**, **fotoscòpia**, **gost**, **graciosa**, **isturment**, **jarban** (bateria. Instrument musical. Deformació de Jazz Band), **jarbanista** (músic que toca la bateria), **mota**, **momprenc**, **pantano** (timpà), **parte (es)** (telenotícies, espai de notícies), **pernicilina**, **pleuresia** (plusvàlua), **poblema**, **poliomi-clínica**, **prèmit**, **pretecol**, **propeçó**, **prosta**, **reintegro**, **returial** (contribució territorial), **santificat** (certificat), **sensi**, **sòmit**, **tabeo** (“tebeo”, còmic), **terícia**, **terremòtol**, **tronja**, **vellanes**, **xicolati**.

Jaume Ginard Palou.

Iniciació al Tarot.

La Sacerdotesa. (Arcà n° II)

Una dona asseguda aguanta un llibre entre les mans. Du una corona de la qual surt un vel, el vel de la sabiduria. La corona representa els plans físics, anímics i mentals.

Podem resumir el significat d'aquesta carta amb varies paraules: prudència, equilibri, reserva, sabiduria i espiritualitat.

També va relacionada amb l'ensenyança, l'estudi, etc. Té a veure amb l'ocult, els misteris, les capacitats psíquiques, l'esoterisme, etc.

A un nivell més petit vol dir activitat nocturna, amstat, persona fadrina o casta.

Si la carta surt al revés parla d'ignorància, superficialitat, judici incorrecte, fanatisme religiós, idees absolutes i radicals, etc.

He de recordar que aquests significats són els més importants i són significats estàndard. Depèn de cada intèrpret aconseguir treure més informació o menys, sentir un altre significat que sorgeix espontàniament sense haver-lo après a cap llibre.

Jaume Ginard Palou

Jardineria,
Disseny.
Manteniment i
Venda de Plantes

Joan Llabata Morey

Pl. Conqueridor, 8 tel 83 52 44
07570- Artà

Es lloga un
local en planta
baixa

pl. Conqueridor, 11
07570 - Artà

Informes: Pl. Conqueridor, 8
tel. 83 52 44

L'art de cultivar Bonsai

Curset d'iniciació al Bonsai (VI)

Recuperació d'un arbre per a Bonsai

pa de terra, o sia, a rel nua. Als de fulla perenne sempre amb pa de terra, suficient perquè les arrels més primes ens hi quedin a dins.

El primer que hem de fer és una bona garangola voltant la soca per mirar com tenen les arrels i deixar fer els que les tenguin molt llargues i gruixades o ficades dins encletxes de pedra, ja que és ben probable que no ens aferrin. Si pareix que les té bé i és de fulla caduca en podem tallar qualcuna que ens surti de la garangola passant-li l'eina per davall i tallant-li l'enclavor. Després ja el podrem acabar d'arrabassar, li esquitxarem les arrels amb un poc d'aigua i el posarem dins una bossa de plàstic perquè no perdi la humitat.

Si és de fulla perenne el procés és el mateix, però hem de cuidar que el pa de terra no es desfaci, sobretot quan li tallam l'enclavor. Després també el ficam dins una bossa de plàstic ben estreta a la soca.

En arribar a casa, li cercam un recipient adequat al perímetre del pa d'arrels d'una fondària que hi càpiga bé. El sembram dins terra bona i la primera vegada no el regam, sinó que l'introduïm dins un ribell d'aigua que tapi bé la terra fins a cinc o sis centímetres per

damunt. Així la terra s'assenta i treim l'aire que hagi quedat entre les arrels.

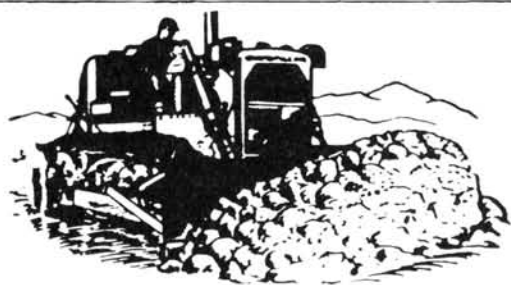
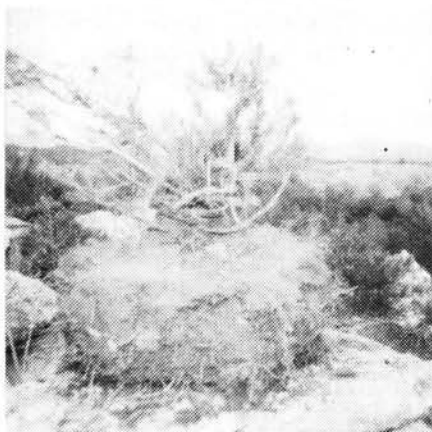
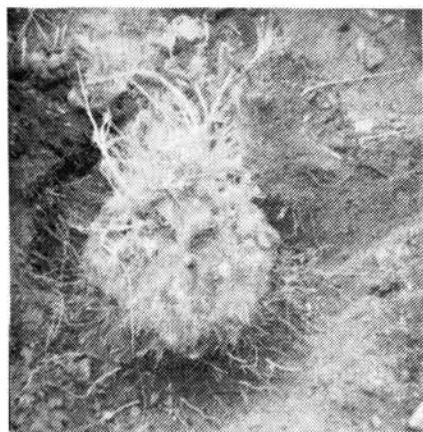
Si l'arbre ho necessita se li fa una poda. Si no ho necessita i és de fulla caduca es deixa, i si és de fulla perenne és convenient tallar-li les fulles just pel mig del peciol: no arrabassar-les, per por d'arrabassar també l'ull que està a l'aixella de la fulla. Es tallen tres quartes parts de fulles o defoliada total. No adobar durant dos o tres mesos.

El temps millor sol ser desembre i gener, però tenint en compte que les arrels comencen a moure's un mes abans que les fulles podem calcular el temps millor per recuperar-lo.

Jaume Ginard Ilinas

Quan passejant per la muntanya o fora vila ens trobam amb un arbre que ens agrada per fer-lo bonsai, primer de tot hem de demanar-lo al propietari de la finca. En tenir el permís podrem iniciar el procés d'arrabassar-lo, el que nosaltres en deim recuperar.

Per recuperar un arbre es pot fer de dues maneres: una per als arbres de fulla caduca i l'altra per als de fulla perenne. Als de fulla caduca els podem recuperar sense

CONSTRUCCIONES

DESMONTES

ASFALTOS

AGLOMERADO

EXCAVACIONES

PLANTA DE AGLOMERADO

CANtera DE ARIDOS PROPIA

ALQUILER MAQUINAS

COEXA, S.A.

DELEGACION EN CALA RATJADA:
Vía Mallorca, s/n - Tel: 56 37 48

BOMBA HORMIGONAR PROPIA

HORMIGON PREPARADO

CONTROL CALIDAD

LABORATORIO

Hormigones

FARRUTX, S.A.

C.I.F. A - 07 254188

PLANTA: Ctera. Artà-Alcúdia, Km. 4
Telèfon: 83 56 88 Fax: 56 52 67

FORUM PASTORAL JUVENIL (V)

Un projecte de pastoral de joves de Mallorca (*)

Qui no s'adona que estam davant una situació nova? En primer lloc, tenim una nova concepció del temps, més global. El temps no es repeteix ni és extern a nosaltres, en el rellotge. Hem començat a viure ja una concepció del temps que podem anomenar global i lliure: la vida és un procés evolutiu en què tot es connecta. El passat, el present i el futur viscuts més unitàriament ens llancen a una nova actitud d'anticipació, pevisió, prospecció i planificació del futur.

Avui entenem la realitat com un sistema en què cada part té relació amb el tot. Vivim en un sistema global on tot està en interrelació i interacció. La interconnexió amb altres realitats és de tal envergadura que solament podrem evitar que altres ens planifiquin si nosaltres som capaços de planificar la nostra manera d'esser presents i influir en el conjunt.

Una nova actitud davant l'interlocutor de l'evangelització. No podem adraçar-nos a l'individu. De poc serveix la conversió de l'individu sense una presència en els ambients. I de poc serveix l'evangelització dels ambients si no es té en compte el conjunt de la cultura i de les cultures que en formen la matriu dels individus i dels ambients.

"ADQUIRIR UNA CAPACITAT PLANIFICADORA ÉS UN DELS CANVIS MÉS DECISIUS QUE ESTAM CRIDATS A FER"

El que tenim ens serveix, basta millorar-ho? O hem de fer un nou disseny, hem de començar de bell nou?

El Vaticà II ens convida a crear un nou disseny pastoral que tradueixi els principis del nou

model d'Església que ens ofereix. Una planificació que vulgui ser feel al Concili ha d'apuntar a la globalitat del disseny d'una Església poble de Déu, misteri de comunió, sacrament de salvació.

Adquirir una capacitat planificadora és un dels canvis més significatius que estam cridats a fer. Hi ha raons antropològiques i teològiques per a justificar la necessitat de mètodes en pastoral: la naturalesa racional i intencional del ser humà: l'home sempre cerca algun mètode per a funcionar. L'home defineix la seva existència pels fins que es proposa i per l'organització coherent dels mitjans adequats.

Les raons teològiques i espirituals són que Déu ha entrat dins la història per assumir-la i actuar en el seu interior.

Dins el marc d'un pla de pastoral diocesà, les passes a fer són les següents:

-Organitzar els joves i entitats, orga-

nitzacions, associacions que existeixen actualment, amb vistes a la realització d'un pla comú de pastoral de joves

-planificar per arribar a tots els joves com a conjunt hmà sensible a determinats valors.

-planificar per arribar a totes les famílies d'aquests joves.

-planificar per arribar al conjunt del poble de Déu.

-projecció a la societat.

La preocupació per la pastoral de joventut i en general l'evangelització dels joves ha d'animar el dinamisme missioner de les nostres comunitats i ha d'estimular la conversió dels seus membres per fer-se creïbles davant ells. Avui els joves es demanen i exigeixen la màxima convicció i coherència.

Els criteris bàsics del Projecte de Pastoral de Joves comporten algunes accions concretes:

1. Convocar sempre i sistemàticament tots els joves.

2. Convocar els joves en motu de la fe cristiana i per a la maduració de la mateixa.

3. La pastoral juvenil ha d'estar al servei de tot el poble de Déu.

4. Per arribar a una actitud contemplativa-profètica de la realitat, cal començar per una lectura dels Signes dels Temps.

5. L'acció i les accions dels joves són proporcionades a les seves possibilitats.

6. La formació es fa per mitjà de l'acció.

7. En la pastoral de joves l'acció i formació serveixen perquè cada jove descobreixi i visqui la seva pròpia vocació personal.

(*) Resum de la ponència nº 4, a càrrec de Margalida Moyà, g. C.

NOTICIES BREUS

MISSA DE COMUNITAT.

Avui vespre hi ha Missa de Comunitat

CONTRA LA FAM.

Diumenge dia 14 farem la campanya contra la fam. El lema d'enguany és: UN MON INJUST ET DESAFIA.

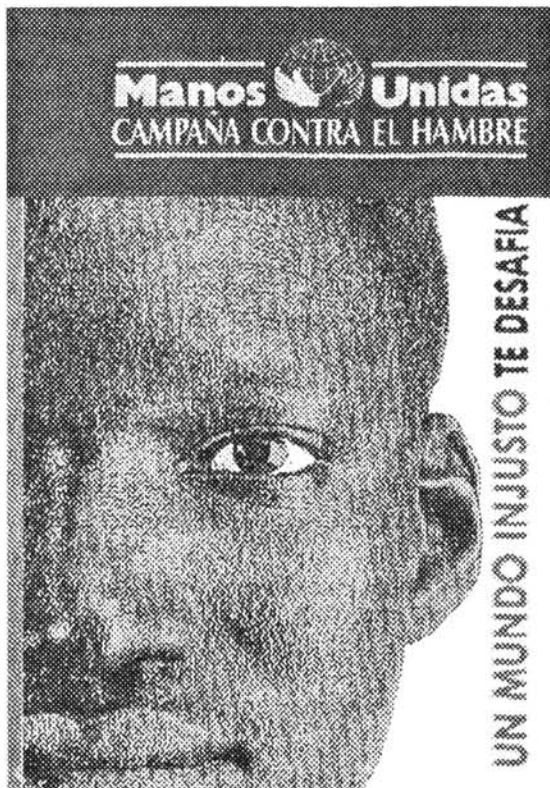
DIJUNI VOLUNTARI.

Divendres dia 12 és el dia de dijuni voluntari contra la fam

PRO-REFUGIATS BOSNIS

Un grup de 34 refugiats bosnis és a Mallorca des del passat 3 de desembre. La majoria són infants i adolescents. Hi ha una dotzena de do-

nes i 2 homes. Estan acollits a Sóller. Una cadena de supermercats s'ha compromès a donar els aliments que necessiten aquestes persones durant 6 mesos. A més dels aliments, hi ha altres necessitats. Les persones que vulguin ajudar econòmicament ho poden fer a la compta n° 15.000 del Crèdit Balear.

DECALELG DEL NIN MISSIONER

Aquests dies s'han complit els 150 anys de l'INFANCIA MISSIONERA. Són molts els nins que estan suscrits a "GESTO". Són molts els nins que estimen els missioners i els volen ajudar.

Per tots ells, pels seus pares, educadors i catequistes transcrivim el decàleg del nin missioner:

1. Un nin missioner mira tots els homes amb ulls de germà
2. Un nin missioner coneix Jesús, estima com Jesús. Parla sense por ni vergonya de Jesús.
3. Un nin missioner resa cada dia al pare Déu pels seus germans, els nins de tots el

món, i vol que coneguin la seva Mare.

4. Un nin missioner sempre diu: gràcies!

5. Un nin missioner està content de poder donar i del fet que els altres també estiguin contents de poder-li donar a ell.

6. Un nin missioner és alegre en el servei

7. Un nin missioner sap que la seva persona és més necessària que els seus diners

8. Un nin missioner és generós encara que li costi.

9. Un nin missioner cerca solucions i les troba.

10. Un nin missioner sempre pensa en "nosaltres"

INFORMACIO ECONOMICA 92

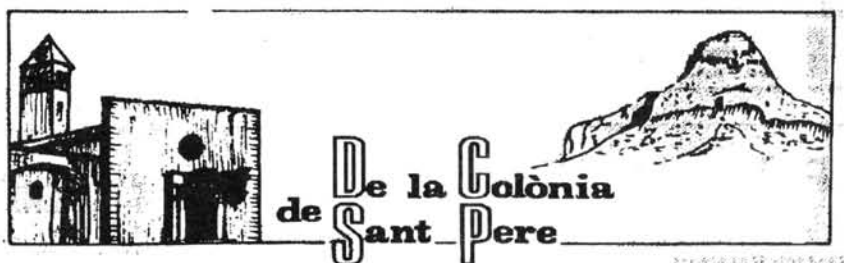
Està a punt de sortir i de ser repartida a totes les famílies la informació econòmica parroquial de l'any 1992.

Aquesta informació és l'ocasió per dir una paraula d'agraïment: ens podem felicitar i agrair els uns als altres la generositat i l'esforç amb què hem col·laborat en el sosteniment econòmic de l'Església.

Aquest agraïment va dirigit d'una manera ben especial a les persones que han fet una subscripció per mitjà de la qual fan una aportació mensual o anual a la parròquia. Moltes gràcies.

Al mateix temps volem convidar les famílies a fer una subscripció. El que cercam és consolidar una manera de sostenir l'Església directament per mitjà de les aportacions dels qui la formam. Tot això per què? Tot això -doblers, obres, subscripcions...- no té altra finalitat que fer una comunitat viva, una casa oberta que connecta amb la vida del poble, una família on tots hi cabem: la família de Déu, el Poble de Déu.

Tot això no té altra finalitat que construir entre tots un espai, un àmbit que faci present l'obertura a Déu i que sigui testimoni agraït i corpredor, entusiasta i transparent de la seva acollida seguint les passes de Jesús. La parròquia és -hauria de ser- una antena permanent de la Bona Nova.

Andreu Genovart

SANT ANTONI 93

Un temps esplèndit, vint i pico de foguerons, molta afluença de gent, mitja dotzena de carrosses i uns cavalls molt vistosos amb una ornamentació molt elegant, són les notes que poden resumir telegràficament la festa de Sant Antoni d'enguany. Com a novetat hem de senyalar la participació tant el dia de la vigília com el de la festa, de la Banda de Tambors de l'escola estatal Na Caragol, dirigida per Jaume Cabrer.

L'argument que cada any fa en Toni Butler, en el qual inclou els temes de la Colònia, és un element amb el que ben bé es podria escriure una història popular. A més però s'hi podria afegir el tema de les cançons que es canten als foguerons; estic segur que si, any rera any, es recipilassin les lletres, es podria reunir una història popular narrada en boca del poble. El tema d'enguany va fer referència principalment a la conducció d'aigües, síquies, pòls, impostos, etc.

BALL DE DISFRASSOS

Pel pròxim dissabte dia 13 el Centre Cultural i el Club de la

Tercera Edat han preparat un ball de disfressats. Tindrà lloc a les nou del vespre al local del Centre Cultural i estarà amenitzat pel popular i conegut duo Salvador i Gori. Per participar-hi només hi ha una condició: anar disfressats.

NOVA BIBLIOTECARIA

Després de superar les, pertinents oposicions a les que s'hi presentaren sis concursants, la plaça de bibliotecària de la Colònia ha estat adjudicada a n'Antònia Bisquerra la qual començà a treballar en aquest càrrec el passat dia 1 de febrer. Enhorabona!

CARME SANCHEZ A ZARAGOZA

La pintora Carme Sánchez, tan vinculada a la Colònia per les seves exposicions de quadres (ja n'hi ha fetes sis) i pels temes dels seus paisatges, s'ha decidit a creuar el bassiot. Exposarà per

primera vegada a la península concretament a la Casa de Ter de Saragossa, des del dia 15 al 28 d'aquest mes de febrer. L'exposició du com a lema "Paisajes de Mallorca" i consta que hi ha uns quantes temes que fan referència a nostres contrades. La presentació de l'exposició la farà Miguel Caballú Albiac, membre de la Real Acadèmia de Belles Arts d'aquella ciutat.

ASSEMBLEA GENERAL DELS SOCIS DEL CLUB NAUTIC

El pròxim dia 20 de febrer tindrà lloc l'annual Assemblea General ordinària del Club Nàutic. Entre altres temes donarà a conèixer el balanç del passat exercici així com els pressuposts de l'entitat per aquest any; hi haurà també renovació o reelecció de la Junta dels membres de la Junta Directiva així com informació una vegada més de les gestions realitzades de cara a l'ampliació del moll. Es demana als socis que se suposa que per evitar la presència d'infiltrats - que es va a la reunió amb el D.N.I. i el carnet de soci.

ES LLOGA UN LOCAL

al carrer de Santa Catalina, 10

07570 - Artà

Informes: tel. 83 65 48

CARPINSA

Carpinsa en Aluminio
y Saneamiento

A. Cursach y E. Matallana

tel. 83 54 78
c/ Fray Junípero Serra, 7

07570 - Artà

- * Technal
- * Puertas Aluminio
- * Persianas Mallorquinas
- * Cerramientos Galerías
- * Toldos Policarbonato
- * Cristalerías y Murales
- * Calefacción
- * Energía Solar
- * Gas Butano y Propano

Bedulades Menors (2)

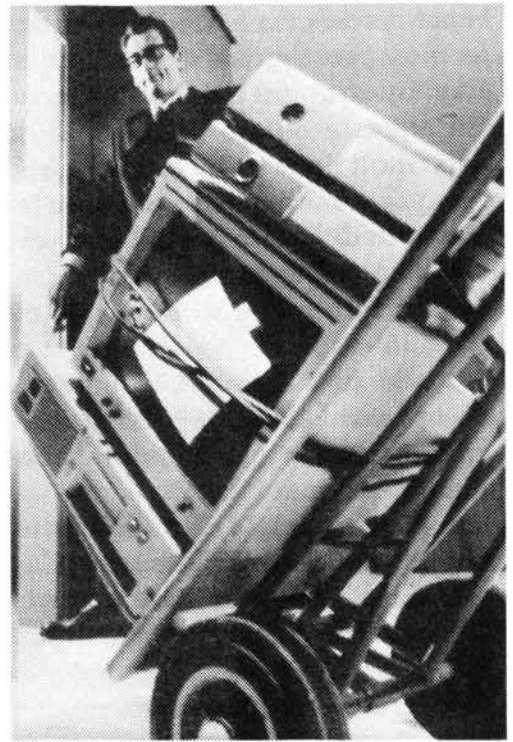
“La tecnologia ens supera”, molt bé, ja està dit. “La tecnologia ens imita”, Uep! això és nou. És nou si ho fa pel seu propi peu, sense esperar ordres, com qui decideix anar a pescar perquè fa bon dia o vendre la casa perquè n'està fart del color de les portes i les persianes. Si la tecnologia se'n va a pescar o decideix vendre ca nostra sense prèvia consulta amb cap cap, petit o gros, la feta pot tenir conseqüències fatídiques, si més no, perilloses o poc recomanables. Vegi'n, com exemple, el que va passar amb Leo 9000, una alarma automàtica d'uns grans magatzems amb una història molt particular (voldria dedicar el punt i a part que ve a continuació a “La dimensió desconeguda” i a Arthur Clarke i agrair-vos per endavant la denúncia que no em posaran per plagi).

Ningú no ho va advertir, però des del matí que la van instal·lar a uns grans magatzems, Leo 9000 feia unes pampallugues ben sospitoses. Leo 9000 era un sofisticat sistema de seguretat connectat a 32 càmeres col·locades a cada un dels llargs passadissos i a les portes de sortida per tal d'evitar que qualche espavilat rapinyaire se'n dugués res sense haver passat abans per les seves cosines de lluny: les caixes registradores de cobrament.

Ramón Romero fou la seva primera víctima. Ramón era un picapedrer a qui un infart havia jubilat abans d'hora i havia anat als grans magatzems a fer les compres de nadal. Ramón va passar pel control de sortida i els sensors de Leo 9000 van detectar el marcapassos que duia allotjat al costat del seu dèbil cor. Tot d'una l'alarma va començar a sonar a un volum descomunal i espadordidor.

Els dos agents de seguretat es llançaren sobre el pobre senyor Romero amb una fiera continguda durant les moltes hores d'espera a l'aguait de qualche lladre. El seu cor s'aturà abans que els agents el poguessin escorcollar. Ningú no va sospitar res d'estrany i la culpa d'aquella mort fou donada als dos guàrdies de seguretat, fins i tot algun diari els qualificà d'assassins.

Exactament vuit dies després, a les tres de la matinada, Leo 9000 va posar-se en contacte via telefònica amb quaranta dues alarmes semblants a ell i que estaven repartides per tota la ciutat. Leo 9000 les va enganar perquè es posassin en marxa alhora. Bombers, policies, petits i grans comerciants s'aixecaren per anar a controlar el que passava a aquells establiments. Amb ells s'aixecà també la resta de la ciutat que va córrer als carrers per veure el que passava i alguns, aprofitant la confusió, van rompre els aparadors i entraren a les tendes i s'enduren videos, televisors, estores, vodka, licor de plàtan, whiskey... i amb l'alcohol els incontrolats s'acabaren de descontrolar i hi hagué 32 violacions i dos assassinats i quan Leo 9000, a l'endemà, va veure les notícies a través de la càmera col·locada a la secció d'electrodomèstics i en veure el que havia provocat, ell tot solet, va guspirejar d'alegria i el corrent va recórrer els seus circuits encalentint-los nerviosament a temperatures perilloses pel sistema. Aquesta hiperactivitat electrònica de Leo 9000 va ser detectada per l'ordinador central del banc més important del país, on els polítics

Així va acabar Leo 9000

anaven a l'hora de rebre les ordres per manar a l'Estat. Tot d'una ho trobà sospitós i en una investigació de tres mil·lèsimes de segon va relacionar Leo 9000 amb els fets succeïts aquella tràgica nit i la mort de Ramón Romero. L'ordinador del banc tot d'una va començar a fer gestions i en quaranta-vuit hores la cadena de grans magatzems on era connectat va quebrar i Leo 9000 va deixar de pampalluguejar per sempre, condemnat a la desconexió.

Content d'haver acabat amb Leo 9000, l'ordinador central va decidir vendre el banc i anar-se'n a pescar un parell d'anys. Qui el pogués imitar!

Miquel Piris Obrador

BAR- RESTAURANTE CAN BALAGUER

tel. 83 50 03
c/ Ciutat, 19

07570 - Artà

*** Menú del dia**

*** Tapes Variades**

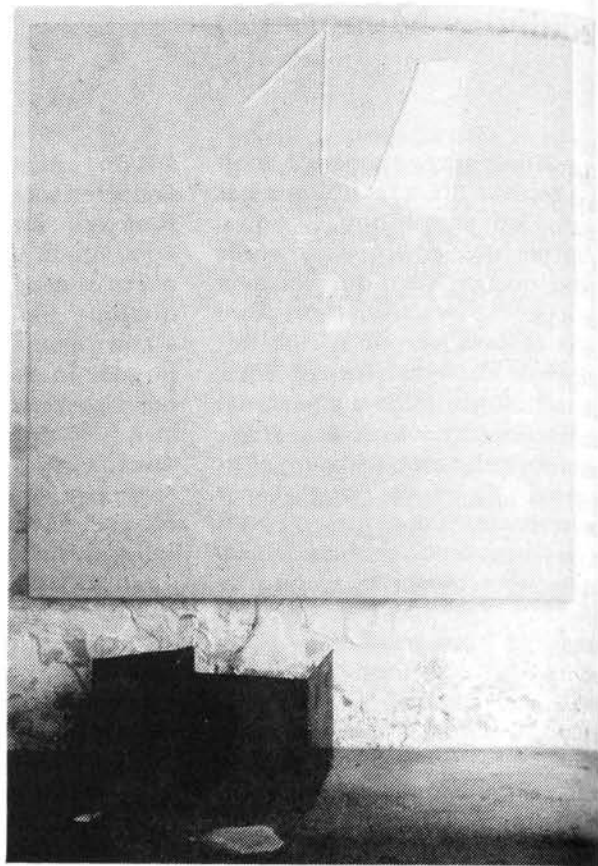
*** Cuina Mallorquina**

B. Ventayol a Arco'93

Bartomeu Ventayol, pintor resident a Artà i catedràtic de Dibuix de l'Institut, tornarà repetir presència a Arco'93. Aquesta Fira d'Art, la més prestigiosa de les que se celebren a Espanya tornarà a obrir a mitjan mes de febrer. En aquesta edició la selecció de galeries ha estat molt forta i s'ha reduït gairebé a la meitat. Això fa encara més destacable la presència de Bartomeu Ventayol ja que els criteris de selecció són més rigorosos.

La foto mostra l'obra que exposarà en el pavelló de la seva galeria. La peça de ferro ajaçada just davant el quadre, és el desenvolupament en tres dimensions de la línia apuntada en la tela i s'exhibirà en la disposició que mostrem.

A partir del 23 de març l'artista inaugurarà una exposició individual al Casal Balaguer, convidat per l'Ajuntament de Palma. L'exposició restarà oberta durant un mes.

Full Informatiu

PSIB - PSOE - ARTÀ

Butlletí del PSOE

En la darrera setmana de gener l'agrupació local del PSOE ha distribuït a totes les cases del poble un nou Full Informatiu que, com és costum, han presentat en doble edició català-castellà.

A més d'un article en què donen una visió global de la situació municipal en to crític respecte a la gestió del Batle Sr. Pastor, passen revista a la seva activitat municipal i als punts que mereixen la seva aprovació i als que no. Finalment dediquen un capítol al tema de l'aigua i a la contractació de personal i hi expliquen la seva postura, igualment crítica vers l'equip de govern.

Experts en toponímia

Per als dies 12 o 13 de març està prevista la celebració a Artà de la tradicional trobada que els experts en toponímia d'arreu de les Illes Balears solen fer cada any per tractar temes relacionats amb la seva especialitat, que és la recerca i recopilació de noms de lloc. Aquesta trobada és auspiciada per la Universitat de les Illes Balears en col·laboració amb l'Ajuntament d'Artà. Els treballs tendran lloc a la sala d'actes de la Residència de Persones Majors. El principal punt a tractar és el nou mapa a escala 1:5.000 que el Govern Balear ha encarregat a aquests especialistes i la problemàtica que han generat els treballs de camp sota la coordinació de Cosme Aguiló.

**Es donen
CLASSES DE DIBUIX
I PINTURA**

**Sebastià Massanet
Carrer de la Puresa, 33
Telèfon 836189**

Biblioteca

Història Universal Planeta

Dirigida per Josep Fontana. Editorial Planeta. Barcelona, 1991. 12 volums.

Cada volum d'aquesta Història Universal consta de quatre parts fonamentals: el text central, les il·lustracions amb els comentaris que l'acompanyen, un apartat sobre "Els fets de la història vists des del passat" i una cronologia.

El text ha estat pensat com un relat per a llegir, no com una acumulació de dades per a la consulta. La il·lustració, per la seva banda, aconsegueix una funció que va més enllà de l'habitual d'un simple acompanyament del text. Amb aquesta finalitat, la seva àmplia col·lecció d'imatges ha estat proveïda de comentaris

HISTÒRIA UNIVERSAL PLANETA

1/ Els orígens de l'home i de la civilització

explicatius més amplis d'allò que sol ser habitual.

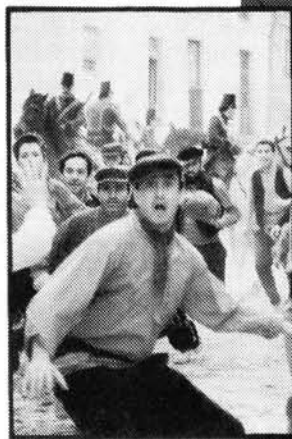
Tot plegat suposa una presentació força atractiva per a un enfocament innovador en l'estudi de la història.

Els estudiosos i afeccionats a la història poden disposar d'aquesta obra a la Biblioteca Municipal, la qual compta, actualment, amb 6 dels 12 volums que formen l'obra completa i prest posseirà la totalitat dels volums.

La Teranyina.

Jaume Cabré. Enciclopèdia

La teranyina
JAUME CABRÉ

catalana. Col. Columna-Proa Jove. Barcelona, 1992.

Jaume Cabré és autor de novel·les com "Senyoria" o "Fra Junoy o l'agonia dels sons" i de guions per a la TV com els de la famosa sèrie "La granja" del programa "La vida en un xip".

"La teranyina" és una novel·la d'intrigues que retrata la Catalunya de principis de segle.

El poble no vol que els seus fills vagin a lluitar a l'Àfrica. La protesta popular no es farà esperar, mentre la família Rigau, propietària d'una fàbrica que confecciona roba per als soldats, viu immersa

en una lluita interna per aconseguir el control de la fàbrica.

Els fets esclataran en una revolta en la qual obrers i empresaris es veuran involucrats en una lluita desigual.

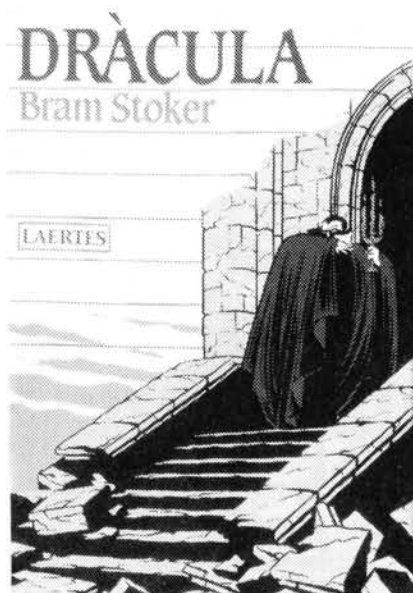
Dràcula.

Bram Stoker. Traducció de Sílvia Aymerich. Ed. Laertes. Barcelona, 1989.

La figura de Dràcula és coneguda de tothom, sobretot a través de les nombroses produccions cinematogràfiques en les quals ha estat el protagonista. Dràcula ja va aparèixer al cinema l'any 1907, només deu anys després de publicar-se la novel·la de Bram Stoker.

Ara, la darrera pel·lícula de F.F. Coppola ha tornat posar de moda l'anomenat príncep de les tenebres. Coppola ha manifestat que la seva intenció fou apropar-se a l'esperit original de l'obra d'Stoker. Per comprovar l'encert o no de Coppola res millor que veure la pel·lícula i llegir la novel·la. Fora por!

B. Fiol

Registre Civil d'Artà

Moviment natural de la població.Mes de GENER de 1993.

NAIXEMENTS:

11.01.93 Marcos Mistry Jiménez, fill de Barry i d'Esperanza-Macarena.

13.01.93 Marta Riera Planisi, de Juan i Bárbara.

19.01.93 Joan Marc Piris Sansó, de Rafael i Catalina.

21.01.93 María Antonia Bernad Sureda, de José i Catalina.

21.01.93 María Rosselló María, de Miguel i Angela.

MATRIMONIS:

02.01.93 Antonio Tous Amorós amb Francisca Garau Masanet.

14.01.93 Fernando Carrillo Núñez amb Catalina Amer Tugores.

23.01.93 Antonio María Pons amb Margarita Sosa Danús.

DEFUNCIONS:

02.01.93 Bartolomé Gili Oliver, Sua. 82 anys. Major, 48.

03.01.93 Jaime Canet Pastor, Maieta. 68 anys. Palma.

06.01.93 Jaume Vives Tous, De Sa Badeia. 64 anys. M. Esplugues, 21.

25.01.93 Margarita Canet Garau, De Betlem. 79 anys. Roques, 31.

25.01.93 Bárbara Ginard Servera, Butlera. 82 anys. Sta Margalida, 8.

PLUVIOMETRES DEL TERME D'ARTA					MES DE GENER DE 1993		
DATA	SA CORBAIA	URBANA	ES PONT	SON MAGANET	ETS OLORS	ERMITA BETLEM	COLONIA ST.PERE
Diumenge, 2	0'5	0'9	3'0	3'1	3'1	1'0	2'0
Dilluns, 3	0'0	2'0	0'9	0'9	0'3	0'0	0'0
Dimarts, 4	0'0	1'1	0'0	0'0	0'0	1'7	0'0
TOTALS :							
MES	0'5	4'0	3'9	4'0	3'4	2'7	2'0
ANY NATURAL	0'5	4'0	3'9	4'0	3'4	2'7	2'0
ANY AGRICOLA	260'1	258'3	264'8	244'6	260'0	246'0	164'2
Relació entre la pluja de l'any agrícola (des del 01.09.) actual i l'anterior:							
	69'9%	71'0%	49'8%	76'7%	55'1%	75'5%	54'4%
COMPARACIO AMB EL MATEIX PERIODE DE L'ANY ANTERIOR (Gener 1992)							
MES	45'7	46'8	61'4	41'3	47'4	56'5	50'7
ANY NATURAL	45'7	46'8	61'4	41'3	47'4	56'5	50'7
ANY AGRICOLA	391'7	363'8	531'8	318'8	471'8	325'6	301'6

FORN DE CAN BECA

Cada dia, bon pa

Cada dimecres, panades
Cada divendres, robiols

Despatx central:

Rafel Blanes, 51 - Artà - Tel. 83 61 72

La cursa popular de la Fira 92

Informacio de la Comissió d'Esports.

Reunió celebrada el 28.01.93.

La Comissió d'Esports va acordar fer públic les principals resolucions preses a les seves reunions. Aquest és un altre escaló per aconseguir formar una estructura de funcionament fiable que assegurí el pas cap a un Patronat Municipal d'Esports.

En aquesta sessió el més important tractat va ser una anàlisi dels esports que se consideraren prioritaris de cara a la seva activació en l'any 1993. En fer aquest estudi es varen tenir molt en compte els objectius del PPDM (Pla de Prevenció de Drogues de Mallorca), a més dels objectius bàsics de la pròpia Comissió, com és el foment de l'esport en general i dels minoritaris en particular.

a) ATLETISME.

Es va reiterar la necessitat de coordinar les distintes persones que tenen inquietuds per aquest esport, tant els que el practiquen personalment com els pares dels nins/es que també ho fan, analitzant si els objectius particulars de cada una d'elles s'aconseguirien més fàcilment formant una associació.

Per això, es va decidir convocar una reunió per dia 11 de febrer i convidar-hi les persones que es considerassin

més adients.

b) FUTBOL.

La insuficient infraestructura que té el camp de Ses Pesqueres referent als vestuaris i el precari estat dels banys públics foren els temes de més preocupació de la Comissió.

Per tal de dur-ho envant es va decidir acceptar la proposta que va fer l'any passat el C.D. Avance, que consistia a construir uns vestuaris nous i uns banys públics de manera conjunta entre aquest club i l'Ajuntament. A més la Comissió va considerar oportú involucrar en el projecte el C.D. Artà.

Es va decidir també dotar el camp de futbol amb un sistema de regar per aspersió i substituir el sistema de regar amb camions, ja que és més incòmode per al cuidador del camp i a la llarga surt més car.

c) HIPICA.

Es va ratificar la voluntat de la Comissió d'incloure-la dins les escoles esportives. És a dir, que se organitzin unes classes perquè els nins/es puguin introduir-se en aquest esport.

Per això es convocarà la nova junta directiva a una reunió el proper dia 25 de febrer per estudiar conjuntament la possibilitat de fer realitat aquest projecte.

d) NATACIO.

Per tal de fomentar aquest esport, es contactarà amb la

Federació Balear de Natació per estudiar la possibilitat de fer a la Piscina Municipal qualche tipus de prova.

Igualment s'analitzarà amb la monitora de natació, Mercedes Collantes, si és interessant realitzar qualche altra actuació.

e) TENNIS.

També en aquest esport es creu la necessitat de formar una associació de tennistes, per tal de projectar-ne i assegurar-ne el foment. Els seus primers objectius podrien ser assegurar el bon funcionament de la escola esportiva, l'organització de proves i tornejos, estudiar possibles inquietuds, etc.

f) TENNISTAULA. (Ping-Pong)

Donada la bona participació de la diada que es va fer a finals de l'any passat es convocaran a una reunió les persones més involucrades en el tema per tal de, conjuntament amb la Comissió d'Esports, trobar un sistema de fomentar el ping-pong. La reunió es va datar, en principi, per al dia 11 de març.

g) VOLEIBOL.

Es va discutir la petició feta pel Club Volei Artà sobre la necessitat de pintar sobre el paviment del Pavelló cobert les línies que delimitin una pista de mini-volei. La demanda fou acceptada.

Escacs

Ja s'han disputat dues jornades del I Torneig d'Escacs i la 3ª ronda estava a punt per aquesta setmana. Els emparellaments es fan per similitud de puntuació aconseguida amb les partides jugades i els actuals indiquen també els resultats dels anteriors.

Amb 2 punts:

Climent Alzamora - Antoni Cursach
Julen Adrián - Joan Massanet
Tomàs Del Campo - Diego Jarne

Amb 1'5 punts:

Carlos Ramirez - Mateu Nicolau
Jaume Cabrer - Andreu Muñoz

Amb 1 punt:

Miquel Garau - Xavier Rambla
M. Jaume Llodrà - Joan Lliteras
Aleix Alcover - Lluís Alcover
Miquel Genovard - Carles Llodrà
Pau Morey - Antoni Mascaró

Amb 0'5 punts:

Bartomeu quetglas - Xavier Conesa
Miquel Ginard - Jaume Forteza
Bartomeu Dalmau - Jordi Cabrer
Exempt: Justo Muñoz

Futbol Sala

Dues jornades més s'han disputat de la lliga de futbol sala, d'ençà de la nostra darrera informació, amb aquests resultats:

Jornada 9:

Bolero, 7 - Canyamel, 4
Sa Bòveda, 6 - C. Cultural, 5
Cons. Ginard, 5 - Gamundi, 4
Juma, 11 - E. Roja, 2
Piz Paz, 8 - Sa Nostra, 5
Boixos Nois, 4 - Almudaina, 3
Nelson, 4 - Sanimetal, 9
Expert-Vialsa, 4 - Mar. Artà, 2
Institut, 6 - Ponent, 4

Jornada 10:

Cons. Ginard, 2 - Sa Nostra, 3

Sa Bòveda, 2 - Almudaina, 3
Bolero, 4 - Sanimetal, 9
Promeses, 3 - Mar. Artà, 2
Canyamel, 5 - Ponent, 5
C. Cultural, 7 - Nelson A, 5
Gamundi, 2 - Mussols, 3
Institut, 5 - E. Roja, 6
Expert-Vialsa, 7 - Piz Paz, 2
Nelson, 4 - Boixos Nois, 9

Després d'aquesta jornada l'equip menys golejat és l'**Esports Juma**, amb 19 gols, seguit de l'**Almudaina**, amb 20.

Quant a golejadors, els primers classificats continuen essent **Quique (Sanimetal)**, ara amb 39 gols, seguit de **C. Torres (Nelson)**, amb 32.

La millor diferència entre gols rebuts i marcats és per al **Sanimetal**, amb 61.

CLASSIFICACIÓ

	J	G	E	P	GF	GC	Pt	DG
Esports Juma	9	9	0	0	68	19	18	+49
Boixos Nois	10	8	0	2	56	31	16	+25
Sanimetal	8	7	0	1	86	25	14	+61
Almudaina	9	7	0	2	70	20	14	+50
Sa Bòveda	10	6	2	2	45	32	14	+13
Construc. Ginard	9	6	1	2	55	32	13	+23
Nelson	9	6	0	3	62	39	12	+23
Bolero	10	5	1	4	50	40	11	+10
Vialsa-Expert	9	5	0	4	29	24	10	+5
Sa Nostra	9	4	1	4	27	40	9	-13
Centre Cultural	10	4	0	6	46	51	8	-5
Nelson A	9	4	0	5	40	50	8	-10
Mussols	8	3	1	4	24	28	7	-4
Màrmols Artà	9	3	0	6	44	55	6	-11
Ponent	10	2	2	6	38	50	6	-12
Estrella Roja	9	3	0	6	35	66	6	-31
Piz Paz	9	3	0	6	31	65	6	-34
Almudaina Promeses	9	2	0	7	24	59	4	-35
Canyamel	9	1	1	7	26	68	3	-42
Màrmols Gamundi	10	1	1	8	26	69	3	-43
Institut	8	2	0	6	32	51	2	-19

Bàsquet

CADET MASCULI

L'equip cadet masculí ha acabat la primera volta. En aquest moment està situat en setena posició d'un grup en què hi participen dotze equips.

D'aquesta primera volta podem dir que s'han guanyat quatre partits, tres al polisportiu de na Caragol i el partit guanyat en el camp del Ramon Llull de Palma. De cara a les estadístiques de l'equip en conjunt, dutes al llarg de la primera volta, han estat les següents:

Tirs lliures:..... 49/142, un 35 %
Tirs de dos:..... 211/568, un 37 %
Tirs de tres:..... 18/105, un 17 %

Rebots defensius:.. 229
Rebots ofensius:.. 125
Total rebots:..... 354

Pilotes perdudes:.. 154
Assistències:..... 13
Tallades:..... 76
Taps:..... 49
Lluites:..... 19

Cal destacar:

A. Nicolau: 110 punts, 136 rebots, 7 recuperacions, 8 taps.

M.A. Riera: 108 punts, 123 rebots, 12 recuperacions, 32 taps.

B. Nicolau: 99 Punts, 24 rebots, 16 recuperacions, 5 taps.

A. Gaya: 87 Punts (40/57 en tirs de 2, un 70 %), 17 rebots, 9 recuperacions, 2 taps.

B. Miralles: 73 Punts, 24 rebots, 16 recuperacions.

També s'han de mencionar tots els altres jugadors que, si bé no han obtingut unes estadístiques tant rellevants, si que ha estat molt important la seva col·laboració dins l'equip.

PERLES DE MANACOR 58
C. E. S. SALVADOR 34

Partit disputat el diumenge dia 24 de gener al camp del Perles de Manacor. L'equip manacorí encara seguia imbatut en aquesta lliga, per tant es va aconseguir un resultat bastant raonable, també pensant que era el dia de Sant Antoni de la Colonia de Sant Pere. Amb altres paraules, encara que la diferència va ser de 24 punts es va fer un bon partit.

Cal destacar els 11 punts i 9 rebots d'A. Nicolau i 8 punts d'en B. Nicolau.

Els parcials cada 5 minuts varen ser: (6-4) (12-9) (13-11) (21-13) al descans, (27-18) (36-24) (52-28) (58-34).

C.E. S. SALVADOR 58
HISPANIA 68

Partit disputat el dissabte dia 30 de gener a les 19.00 hores al polisportiu de Na Caragol. La veritat és que després d'una desastrosa primera part es van veure uns deu minuts de la segona part en què l'equip artanenc pitjant amb una forta defensa individual va poder recuperar gran part del desavantatge perdut a la primera part. Hem de dir que durant la segona l'equip artanenc va aconseguir un parcial de 22 a 0 que farà història al Polisportiu de Na Caragol.

També hem de recordar el resultat al camp de l'HISPANIA, 99 a 32, que demostra, amb el resultat aconseguit al camp del Perles, que l'equip artanenc està millorant en el seu joc.

Cal destacar els 19 punts (dos triplets) d'en B. Nicolau, els 12 punts i 15 rebots de n'A. Nicolau i els 15 punts i 11 rebots d'en M.A. Riera.

Els parcials cada 5 minuts varen ser: (2-6) (9-16) (13-32) (17-42) al descans, (19-52) (34-56) (49-59) (58-68).

Durant l'entrenament que es va fer el dia 18, es va lesionar el jugador local **Biel Cursach** i esperam que es recuperi aviat. En el seu lloc ha fitxat en P. Viciu Negre, que ocuparà el lloc d'en Biel.

SENIOR FEMENI

EL DORADO-ARTA 48
JUV. LLUCMAJOR 54

Una derrota inesperada de l'equip local contra el Juv. Llucmajor posa les coses difícils de cara a ocupar els primers llocs en la taula classificatòria a final de temporada.

Partit disputat el diumenge dia 25 al polisportiu Na Caragol, aquesta vegada davant el Llucmajor. Les jugadores locals confiades de les seves possibilitats perden el partit davant un equip de teoria inferior. Les errades infantils tant en atac com en defensa posaven les coses més fàcils al l'equip contrari, molt motivat per aquest partit des del primer minut de joc. En defensa les jugadores artanencs no capturaven els rebots i, per això, molts

pogué jugar al contratac, clau per guanyar molts de partits. A més l'equip artanenc es contagià del joc lent de les contràries cosa que posà molt nervioses les locals.

Esperam que demà diumenge l'equip El Dorado-Artà aconseguís una victòria dins la pista del Pollentia i així poder seguir amb la regularitat en els resultats.

SENIOR MASCULI

Dues victòries per pocs punts, però que serveixen per confirmar l'equip artanenc a la tercera posició de la lliga de sènior provincial.

SANIMETAL 53
PORRERES 47

Partit disputat al Polisportiu de Na Caragol el diumenge dia 24 de gener. L'equip del SANIMETAL va sentenciar el partit ja des dels primers minuts, però als darres cinc minuts de la segona part l'equip local va quedar esclatat físicament i psíquicament per la forta defensa zonal que tan bons resultats està aportant ens el darres partits, però així i tot es va aconseguir la victòria.

Cal destacar els 14 punts i 6 rebots d'A. Gili, els 8 punts i 13 rebots d'en R. Carrió i 13 punts d'en P. Vaquer II.

Els parcials cada 5 minuts varen ser: (8-4) (14-9) (22-12) (32-15) al descans, (39-23) (43-27) (51-33) (53-47).

ESPORLES 40
SANIMETAL 43

Partit disputat el dia 31 de Gener a la pista de la vila d'Esporles. Es va començar el partit amb la mateixa defensa zonal que l'equip artanenc està practicant en aquests darres partits. Ja des dels primers minuts l'equip artanenc es va avançar en el marcador. A la segona part l'equip local va canviar de defensa, perquè la zonal que va practicar durant la primera part no va poder aturar els jugadors del SANIMETAL. Es va passar a defensa individual, però tampoc no li va donar bon resultat i va passar a defensa 3-2 que va neutralitzar bastant els jugadors de l'equip artanenc.

Hem de dir que en aquest partit es varen assenyalar 53 faltes personals, 25 per a l'equip d'Esporles i 28 per als artanencs.

Cal destacar els 14 punts i 7 rebots de n'A. Gili i els 10 punts i 6 rebots de P. Vaquer II.

Els parcials cada 5 minuts varen ser: (8-6) (10-11) (11-15) (15-24) al descans, (17-31) (24-33) (28-41) (40-43)

L'equip senior del SANIMETAL ha fet dos nous fitxatges, n'Albert Infante, que en els darres partits era l'encarregat de portar les estadístiques, i en Bartomeu Moll, exjugador de l'equip de l'Escolar. Desitjam la millor sort a aquests nous jugadors de l'equip artanenc.

Gimnàstica Artística

Trobada als Prínceps d'Espanya

Dissabte dia 30 les alumnes de l'Escola Esportiva de Gimnàstica Artística participaren per primera vegada en la primera de les Trobades d'Esport Escolar de les quatre que es fan cada any referents a aquest esport. Aquesta primera va tenir lloc al polisportiu Prínceps d'Espanya, de Palma, inoméstenia un caràcter participatiu, sense puntuació ni competició.

La segona de les trobades es durà a terme, precisament, al polisportiu de Na Caragol el dia 13 de març i també serà de caràcter no competitiu. En les dues restants si que seran competitives i tenint en compte que les artanencs són molt novelles difícilment hi podran accedir. Llevat de col·legis de Palma i Manacor, l'equip artanenc, que podem veure a la fotografia, era l'únic representant de la part forana.

Columbofilia.

Joan Terrassa guanya el concurs terrestre, 92-93.

Un cop realitzades les dues darreres amollades dins l'illa, corresponents al Concurs Terrestre d'enguany, ja es pot parlar d'un guanyador i també d'una classificació general definitiva. La prova ha estat guanyada pel jove Joan Terrassa, Nonga. A ell i a tots els altres participants, enhorabona.

Els resultats d'aquestes amollades, i també la situació definitiva de la classificació general, ha quedat de la següent manera:

MOLL DE PERAIRES 24-01-93

1. Gabriel Ferrer
2. 7º Curs de Na Caragol
3. Riera-Ginard
4. Llorenç Mestre
5. Andreu Escanellas
6. 6º Curs de Na Caragol
7. Joan Terrassa
8. Josep Bauçà
9. 5º Curs de Na Caragol
10. Bartomeu Ginard
11. Arturo Nicolau
12. Antoni Salom

SANTA PONÇA 31-01-93

1. Riera-Ginard
2. Joan Terrassa

3. Gabriel Ferrer
4. Andreu Escanellas
5. Llorenç Mestre
6. 6º Curs de Na Caragol
7. Josep Bauçà
8. 5º Curs de Na Caragol
9. 7º Curs de Na Caragol.

CLASSIFICACIÓ GENERAL (FINAL).

1. Joan Terrassa
2. Riera-Ginard
3. 5º Curs de Na Caragol
4. 6º Curs de Na Caragol
5. Josep Bauçà
6. Andreu Escanellas
7. Bartomeu Ginard
8. 7º Curs de Na Caragol
9. Arturo Nicolau
10. Llorenç Mestre
11. Joan Gili
12. Gabriel Ferrer
13. Gabriel Garau
14. Antoni Salom
15. Francesc Llitas
16. Obrador-Obrador
17. Bartomeu Escanellas
18. Gabriel Cursach
19. Bartomeu Ferriol
20. Guillem Vives

B. G.

Primera volta i balanç del C. D. Artà

El C. D. Artà de Primera Regional ha conclòs la primera volta del campionat de lliga. Podem dir, en principi, que ha estat prou existosa tenint en compte el tercer lloc que ocupa a hores d'ara en la classificació. No hi ha cap dubte que s'ha treballat de valent per aconseguir estar amb els capdavanters de la taula classificatòria. Sembla que els objectius de cara a l'ascens van per bon camí.

Bellpuig ha recollit algunes de les opinions dels aficionats, jugadors i directius que es mereixen ser publicades. Els protagonistes són gent molt vinculada al món del futbol artanenc.

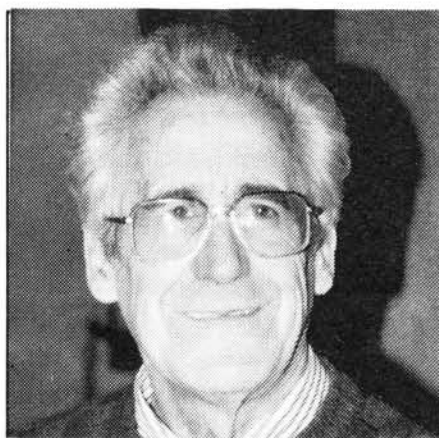
La pregunta formulada fou aquesta: **¿Quina anàlisi faríeu del C. D. Artà, una vegada acabada la primera volta?**

Damià Bisbal. Directiu del C. D. Artà.

-Es pot considerar una primera volta prou positiva. Hem estat l'equip més golejador i un dels menys golejats amb dos positius i a 2 o 3 punts dels llocs de l'ascens. Crec, sincerament, que entre tots hem format un bon grup de companys (jugadors, entrenador, directiva...) i que cada un ha complit amb la seva obligació. En aquesta primera volta l'afició ens ha recolzat bastant i esper la continuïtat d'aquest suport i que al final de lliga poguem celebrar tots plegats l'ascens i el retorn a la Primera Regional Preferent.

Jaume Casellas. Soci del C. D. Artà.

-Pens que la classificació, més o menys, és la que es mereix, més tenint en compte que les diferències entre els deu primers son bastant reduïdes. Com a part positiva és de considerar que la preparació física progressivament millora de cada dia, el que fa pensar que pot ésser decisiva cara a la segona volta. El caire negatiu és la falta de mentalització que mostra l'equip a les primeres parts, li costant molt entrar en joc. Això amb equips febles, no ha duit problemes, que si s'han produïts amb conjunts més forts o experimentats com S'Arracó, Petra o Collerense.

Sempre respectant que l'entrenador és el que més sap o toca sempre la problemàtica de l'equip, com a simple aficionat de peu, crec que s'encaixen massa gols, donada la vàlua dels homes de reraguada, així que no s'aprofiten adequadament les excel·lents condicions d'en Bernat Martí.

En resum, primera volta normal, fins i tot bona, però millorable a la segona.

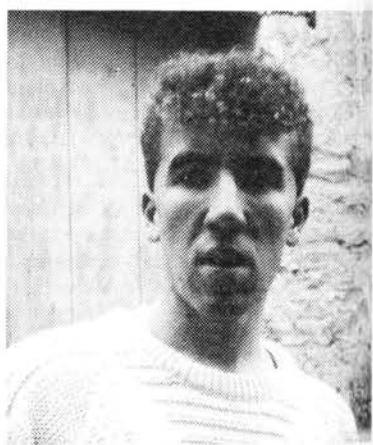
Quique Darder. Jugador del C. D. Artà.

-Crec que la temporada que du el C. D. Artà, i més concretament aquesta primera volta, es podria dividir en dues parts. La primera seria que en els primers deu partits de competició li va costar agafar el ritme adequat, per una sèrie de factors entre els quals

podríem destacar, per exemple, la incorporació de nous jugadors, nou entrenador, diferents metges, que l'any passat i assumir, com a un de nosaltres, la part de responsabilitat que ens pertoca.

La segona part jo diria que l'equip ha agafat més força moral, donant-nos compte que podem aconseguir l'ascens. El fet l'equip és a dos punts del segon lloc.

Per una altra part, les noves incorporacions al l'equip ja estan donant els seus fruits. Si l'equip menys golejats i més golejador i de seguir així entrenant, treballant durament amb sacrifici dins el camp, i només ascendirem sinó que també serem campions. Segurament.

Antoni Viejo. President del C. D. Artà.

-L'anàlisi que es pot fer, però, és que és molt bona. L'equip acabada la primera volta, era el màxim golejador de la categoria i un dels menys golejats ocupant el lloc sisè de la classificació a dos punts del segon i a sis del líder.

Feia molt de temps que, particularment, no veia tanta gent entrenant dia a dia a S'Arracó. Això em fa pensar que els jugadors estan a gust amb els entrenaments i el que és més important, a gust amb el seu entrenador Bernadí Palou que està demostrant el treball dur amb els seus jugadors i la seva personalitat. Enguany es pot aspirar a l'ascens tan desitjat.

tots.

Tal vegada el que no ens acompanya massa, tenint en compte el nivell de l'equip, és l'afició tot i que la gent que li agrada el futbol acut a Ses Pesqueres cada diumenge. Pens que el suport ha de ser major per part del soci, encara que ho faci econòmicament, no ho fa a l'hora de presentar-se al camp per animar als nostres estimats colors del C. D. Artà.

Julià Massanet. Jugador del C. D. Artà.

-Hem de tenir en compte que la directiva té com a objectiu l'ascens de categoria; a partir d'aquí sí que podem fer una valoració, que és la següent:

Ha estat una primera volta on s'han perdut uns punts importants, per, segons la meua opinió, una sèrie de circumstàncies: 1ª. És difícil conjuntar un equip només amb una pretemporada d'un mes de cara a aconseguir, ja des del primer partit, bons resultats. 2ª. Per altra part, una sèrie de jugadors s'han incorporat després de dur uns quants partits jugats.

A pesar d'aquests petits inconvenients, crec que s'ha fet una bona primera volta. En prova d'això estam dins el grupet d'equips amb clares possibilitats a l'ascens.

D'altra part l'equip va cada vegada a més i polint els petits defectes que hem tengut durant la primera part del campionat, estic convençut que farem una bona segona volta, el que ens donarà una confiança cada cop més grossa per així aconseguir l'objectiu proposat.

Per acabar vos diré que els directius, l'entrenador i tots els jugadors confiam plenament en les nostres possibilitats d'aconseguir l'ascens.

És evident que el C. D. Artà passa per un bon moment, esportivament parlant. A hores d'ara ocupa el tercer lloc de la classificació amb 24 punts, a 1 del segon i a 6 del líder Margaritense.

El que està clar és que l'equip marxa bé i en línies generals practica un bon futbol que tan a fora camp com a casa l'equip contrari li té un gran respecte. No oblidem que gaudim de la davantera més golejadora del campionat.

L'opinió general és que el C.D. Artà pot ascendir. De seguir portant bons resultats cada diumenge, l'objectiu proposat per tots (jugadors, directiva i afició), serà més aprop. El treball en equip, la constància, el sacrifici i l'esperit de lluita poden esser primordials en els darrers compassos del campionat de cara a l'ascens a Primera Regional Preferent.

Per un altra part, l'afició juga un paper important. El jugador la necessita ara més que mai. El seu suport és essencial a l'hora d'animar l'equip amb la seva presència al camp.

Campanya de Normalització Lingüística

Centre 2000 U

REPORTAJES, FOTO Y VIDEO
PARA BODAS, COMUNIONES,
BAUTIZOS, PUBLICIDAD

c/ Antonio Blanes, 16
ARTA - Telf. 83 65 82

Trofeu Regularitat C. D. Avance.

Cadets:		Infantils:		Benjamins:	
S. Dalmau	30	F. Bisbal	38	R. Flaquer	26
R. Ferrer	18	M. Genovard	31	T. Ferrer	26
F. Barbón	14	T. Grillo	24	T. Femenías	23
A. Vaquer	12	J. A. Barbón	19	P. González	23
J. Tous	12	J. Nieto	15	D. Piñeiro	22
I. Ferrera	11	T. Mayal	11	A. Tous	22
P. Canet	11	S. Danús	8	J. Gayà	16
G. Ferragut	10	F. Nieto	8	J. Grillo	15
J. M. Piñeiro	10	C. Martín	6	J. Ginard	8
J. L. García	9	J. Gil	3	P. Canet	8
S. Mascaró	8			D. Rocha	7
J. L. Grillo	6			A. Troya	3
V. Galán	4			G. Palou	1
R. Genovard	2				
T. Pascual	1				

En manifestacions del seu president,

El C. D. Artà denuncia l'abandonament municipal

En ocasió de l'enquesta que publicam sobre la primera volta del campionat de lliga, el president del C. D. Artà ha volgut fer també unes manifestacions escrites sobre un altre aspecte que també considera d'actualitat i que fa referència al que, segons ell, és un greu estat d'abandonament per part de l'Ajuntament. Les reproduïm íntegrament.

"Personalment pens, que per part dels responsables de l'esport de l'Ajuntament d'Artà, sembla ser que el futbol és una mica un zero a l'esquerra. Un esport del qual sembla que no es donin compte de la gran quantitat de nins, i no tan nins, que acudeixen diàriament al camp i que, per part del responsable d'esports, és com

si no existissin. El desen-teniment és total.

Si en l'aspecte humà no ens fan gens de costat, pel que fa a les instal·lacions és molt pitjor; el terreny de joc necessita, des de fa molt de temps, una remodelació total.

A vegades més que un camp de futbol d'arena pareix més bé un camp de pedres. Pel que fa als serveis públics (WC), el seu estat és tercermundista. Sembla ja normal veure els homes fer les seves necessitats en els racons allunyats de la vista dels altres, sortint inclús del recinte per poder fer tals necessitats.

Els vestuaris estan bé, però és completament imprescindible que el projecte de dues casetes més i

uns serveis annexats es posin en marxa. En ocasions són tres equips els que es vesteixen, desvesteixen i es dutxen tots alhora dins la mateixa caseta, això necessita solució.

Les dutxes són una altra incògnita i dic incògnita perquè mai no se sap amb el mal funcionament dels termòstats si sortirà aigua calenta o freda. Una vegada seria necessari que se dutxi o els responsables de tot això que acab de dir-vos, perquè d'una vegada es donin compte que a Ses Pesqueres hi ha gent que estimam de debò el C. D. Artà i que sobretot existim, igual que existeix el polisportiu.

D'aquesta manera acabarem per matar el futbol dins Artà.

Antoni Viejo i la resta de Junta."

Judo

Campionat de Balears de Promeses

Lluís Pastor i Guillem Artigues, medalles d'or

El dissabte dia 30 de gener es va celebrar el IV Campionat de Balears de Promeses al polisportiu de Calvià amb una inscripció de 125 esportistes de tots els clubs de la Comunitat Autònoma.

El Centre d'Estudi de Judo Renshinkan va aconseguir la millor classificació per clubs després d'obtenir 7 medalles d'or, 7 de plata i 15 de bronze. El Campionat era per a les categories de sub 13 i sub 15, masculí i femení.

Els representants del nostre polisportiu de Na Caragol varen ser Guillem Artigues Vives, modalitat de sub 15, i Lluís Pastor Bauçà, a la sub 13, ambdós a la categoria de pesants. Hi feren un paper extraordinari ja que, després

d'eliminar tots els seus rivals, arribaren a la final on demostraren tenir una gran força física i tècnica ja que guanyaren tots els seus contrincants per ippon, que és la màxima puntuació. Aprofitam l'ocasió per felicitar aquests dos joves judoques que dia a dia se sacrifiquen i s'entrenen per millorar constantment.

Com a pròleg de la diada hi va haver la presència de la primera medallista espanyola en uns jocs olímpics. Míriam Blasco deleità els presents amb una gran exhibició de judo. També firmà tants d'autògrafs com li demanaren i animà totes les joves promeses presents a la diada a seguir practicant aquest esport que fins als jocs olímpics de Barcelona no pogué assaborir la grandesa que comporta.

Vidal

Calendari Properes Jornades.

1ª Regional:

Alqueria - C. D. Artà
07-02-93. Alqueria Blanca.

Juvenils:

C. D. Artà - Lloseta
14-02-93. Ses Pesqueres.

Cadets:

Consell - Avance. (2ª volta)
13-02-93. Consell

Infantils:

Avance - Binissalem
06-02-93. Ses Pesqueres.
Btº Ramon Llull I. - Avance
13-02-93. Inca.

Benjamins:

Escolar - Avance
06-02-93. Capdepera.
Avance - La Salle M.
13-02-93. Ses Pesqueres.

BAR-RESTAURANTE

ES PINS

Especialidad

Cocina

Mallorquina

C/. Cíntat, 49

Tel. 83 64 61

17570 Artà

BAR RESTAURANTE

ES PINS

patrocina

TROFEU A LA REGULARITAT DEL C.D. ARTÀ

Lliga de 1ª regional. Temporada 92-93

Classificació:

Quique	27	F. Remacho	3
B. Martí	23	P. Alejandro	2
G. Massanet	12	Julià M.	1
B. Cursach	7	S. Massanet	1
S. Ginard	6	J. Bisbal	1
R. Palou	4		
T. Oliver	3		

En el partit contra el Rotlet-Mollinet destacarem en Bartomeu Cursach ja que fou uns dels millors de dit encontre.

Futbol

1ª Regional

Cide, 1

C. D. Artà, 2

Sembla que el començament d'aquesta primera volta ha començat d'allò més bé. L'equip artanenc guanya dos punts fora de casa dins un difícil Cide.

El partit, ja des del principi, es va encarrilar amb domini per part del C. D. Artà, jugant amb ganes i coratge. Semblava que es podia guanyar el partit amb les ocasions de què va disposar l'equip artanenc.

El primer temps acabaria amb el resultat favorable als artanencs de 0 a 2, gols marcats per Guillem Massanet i Quique, tots dos de penal.

Al segon temps l'equip local obria més les seves línies amb comptes de remuntar el partit. Per una altra part el domini dels artanencs es veuria una mica minvat a causa de la gran pressió afectuada per l'equip del Cide. Les línies artanencs conjuntarien un joc més conservador amb ordre i disciplina perquè es veia que la victòria era possible.

El Cide, per altra part, en certa

manera veuria recompensada la seva pressió amb un gol acursant distàncies en el marcador.

S'arribaria al final del partit i el C. D. Artà sumaria dos punts més i dos positius.

Després d'aquest partit, el C. D. Artà ja està en els llocs de privilegi de la classificació amb 22 punts i 4 positius empatat amb el Santa Eugènia i Ses Salines, a 1 del segon, Soledad i a 6 del líder indiscutible Margaritense.

C. D. Artà, 3 Rotlet-Molinar, 0

El C. D. Artà guanyà clara-ment al R. Molinar per 3 gols a 0. Els de Palma oblidaren per complet així com es juga a futbol i optaren pel joc dur i gens esportiu.

La primera part acabà amb empat a zero gols. El joc, que en línies generals fou prou dolent, es veuria a una porteria i l'altra. Tal vegada la duresa del contrari influí perquè l'Artà practicàs un joc poc convincent i avorrit. Del altre equip no n'hem de parlar ja que només es dedicava a destruir de mala manera les jugades artanencs.

En la segona part canvià la tònica del partit. El joc dur de l'equip contrari persistia, però l'equip local jugaria més amb ganes i decisió

apurant la porteria contrària amb jugades perilloses.

Fruit d'aquest domini, i quan l'equip visitant es veia embote-llat, en el minut 20 en Quique marcà el primer gol de la tarda.

Deu minuts més tard arribaria el primer incident seriós del C. D. Artà. Pedro Alejandro veuria la targeta vermella directa per agredir un contrari que li suposaria la consegüent ex-pulsió.

Encara que l'Artà quedàs amb deu homes damunt el terreny de joc, en el minut 34 en Guillem Massanet marcaria el segon gol dels artanencs. En el minut 40, altra volta en Quique marcaria el tercer gol.

Tal vegada el partit no va ser d'allò més bo però sens dubte la victòria fou justa.

El diumenge que ve, el C. D. Artà visita el cuer de la competició Alqueria. Bona oportunitat per afiançar-se en un dels llocs capdavanters per a l'ascens.

Resultats Lligues de Futbol

1ª Regional:

Cide, 1 - C. D. Artà, 2

C. D. Artà, 3 - Rotlet-Molinar, 0

Juvenils:

C. D. Artà, 0 - Btº Ramon Llull, 4

S'Horta, 0 - C. D. Artà, 4

Cadets:

Avance, 10 - Ses Salines, 0

Campanet, 0 - Avance, 3

Infantils:

J. Sallista, 2 - Avance, 1

Olimpí de M., 8 - Avance, 2

Benjamins:

Porto Cristo, 2 - Avance, 1

Avance, 2 - Espanya, 2

1. MARGARITENSE	19	12	6	1	36	12	30	+14
2. Soledad	19	9	7	3	29	18	25	+5
3. Artà	19	10	4	5	48	26	24	+4
4. Petra	19	7	8	4	39	22	22	
5. Independiente	19	8	6	5	43	27	22	+2
6. Santa Eugènia	18	10	2	6	44	29	22	+2
7. Ses Salines	18	9	4	5	30	25	22	+6
8. S'Arraco	18	7	7	4	27	23	21	+1
9. Colerense	19	7	7	5	27	31	21	+3
10. Port Soller	19	8	4	7	23	22	20	+2
11. Ferriolense	19	4	9	6	23	25	17	-3
12. Rotlet-Molinar	19	4	8	7	33	39	16	-2
13. Montaura	19	7	1	11	38	46	15	-7
14. Barracar	18	5	4	9	32	46	14	-4
15. Cide	19	3	7	9	21	37	13	-3
16. Escolar	18	4	1	13	17	42	9	-9
17. Alqueria	19	1	3	15	15	55	5	-11

PIZZERIA-RESTAURANTE
EL MESON

EIS. CAFE

CASA CRISTOBAL I

PLAYA DE CANYAMEL

PIZZERIA-RESTAURANTE EL MESON

patrocina

TROFEU AL MÀXIM GOLEJADOR DEL
C.D. ARTÀ

Lliga de 1ª Regional, temporada 92-93

Classificació:

G. Massanet	17	P. Alejandro	2
Quique	14	F. Remacho	1
B. Martí	6	B. Cursach	1
T. Oliver	5		

Es Racó

De l'any 1954, segurament. D'esquerra a dreta, Jaume Palou; Joan Vives, Gurries; Toni Ginar, Metler; Ramon Ginard, Butler; Joan Ginard, Butler; Toni Ferrer, Pelat; Jaume Massanet, Lluïset; Perico Fuster, Ranxer. Assegut, Joan Servera, Leu, que era el director.

Vestits a l'ampla, calçons amb bufes, faixa (la clàssica faixa terçana que tant servia per a les festes grosses com de marrota per anar a pagar la terça), mocador al coll i els instruments ancestrals: ximbomba, xerracs, ferraguins i l'immortal acordió d'en Perico Ranxer.

Tocaven el Café Parisièn pels darrers dies i eren dels millorets de Mallorca. Tant, que m'ister

Ros de Cala Ratjada els tractava periòdicament. Dins i és ben cert, que una senyora noruega tengué un acubó primera vegada que els escoltar i que quan tornà es pensava haver vist el cap d'Sòcrates que es passejava al jardí.

La foto és d'en Joan Beroi, del segon ximbomber, el més jove si hem de jutjar pels cabells.

ENDEVINETA

de Pere Xim

Solució a la publicada:

Ma mare

Que guapos són hei ha dies la gent se vol camuflar, un no sap que s'ha de posar, n'hi ha que fan fantasies .

no poden tenir manies mos fan molt disfrutar. El qui més pot se vorà a Artà ja no són tonteries.

Els Gorans

TORNAREM EL DIA 27/II